60 1953 2013

Česká televize oslavuje s diváky 60 let vysílání

Česká televize

Úvodní slovo 3
V jubilejním roce pokračujeme ve změnách (Petr Dvořák) 3
Výročí v programu České televize (Milan Fridrich) 4
Nové pořady České televize k 60. výročí 6
ČT1, ČT2 7
Pořady vyrobené k 60. výročí 8
Zábava 8
Ostatní 14
Filmy a dramatika 15
Další oslavy na obrazovce 17
K výročí připravované dokumenty 18
ČT24 20
ČT sport 23
60 let sportu v televizi 24
Zlatý fond ČT – 60 let toho nejlepšího z televizní tvorby 25
Herecké koncerty v tvorbě České televize 26
Časem a diváky prověřené původní seriály 30
Oblíbené komediální cykly 33
Slavné Večerníčky 34
Další akce věnované oslavám 60. výročí 36
Výstava 60 let TV vysílání 37
Den otevřených dveří v České televizi 38
60 let televizního vysílání pod lupou 40
Významné historické milníky 41
Česká televize je dnes standardní televizí veřejné služby (Milan Kruml) 42
Česká televize v šedesáté sezóně (Milan Uhde) 43
Od Televizních aktualit a zajímavostí k Událostem 44
Tvůrčí producentské skupiny a vlastní tvorba 47
Česká televize – hrdý partner českého filmu 47
Tvorba pro děti a mládež a samostatný dětský kanál 49
Vytváříme program pro děti a nikoli o dětech (Petr Koliha) 49
Historie a současnost sportovního vysílání v ČT 50
Nová média a technologie 52
Anketa mezi osobnostmi televizní tvorby 53

V jubilejním roce pokračujeme ve změnách

Rok 2013 se pro Českou televizi nese ve znamení oslav – připomínáme si totiž 60 let od zahájení televizního vysílání. Toto významné jubileum s sebou ale nepřináší jen ohlédnutí za tím, co všechno je za námi. Vedle bilancování je také čas na výhled do budoucnosti. Nejen pro Českou televizi, ale i televizní trh obecně. Doba a s ní i média se totiž výrazně proměňují.

Česká televize i v letošním roce prochází další řadou změn, které jsme nastartovali již v roce uplynulém. Nadále pracujeme na zefektivnění veškerých procesů dotýkajících se všech významných oblastí působení České televize, ať už se to týká programování jednotlivých okruhů ČT, zpravodajství, výroby, práce s autory a tvůrčími náměty, tak fungování ekonomického a provozního úseku.

Vytyčili jsme si plány rozvoje do roku 2017 a věřím, že se nám bude dařit držet s nimi krok a postupně je naplňovat. Těšíme se také na spuštění nového dětského a kulturního kanálu. Vznikem ČT :D i ČT art získávají dvě důležité divácké skupiny – děti a zájemci o kulturní dění – poprvé v historii České televize vlastní kanál. Oba nové kanály jsou důležitou součástí naplňování veřejné služby České televize. Další změny a projekty postupně uzrávají, jejich realizace je před dokončením nebo nás v průběhu tohoto roku čeká.

Rok 2013 tak probíhá v duchu posilování veřejné služby České televize a posilování její nabídky veřejnosti. Současně to je ovšem rok slavnostní. Rád bych, aby to byl rok, který připomene to nejlepší z historie a zároveň představí Českou televizi jako instituci, která dokáže držet krok se světovými trendy a která prokáže oprávněnost svého fungování na českém televizním trhu. Česká televize je s námi již 60 let, byla u všech významných událostí, jež za těch šest dekád formovaly a modelovaly českou společnost, v rámci svých možností reflektovala aktuální situaci v Československu, resp. České republice.

Koncepce připomenutí 60. výročí zahájení televizního vysílání v bývalém Československu má v letošním roce dva vrcholy. Ten první je již za dveřmi. V květnu vyvrcholí retrospektiva historie Československé a následně České televize. Od ledna totiž vysíláme to nejlepší z tvorby uplynulých let a v květnu přidáme „remaky" některých v minulosti úspěšných zábavních pořadů, v dnešní dramaturgii a s dnešními technickými možnostmi. Divák se znovu vždy na jeden večer potká s pořady jako Kufr, Šance, Zpívá celá rodina či Neváhej a toč. V den samotného výročí, 1. května, budeme vysílat Teleautomat a 4. května přijde na řadu zábavní večer Galashow 60 s Jiřinou Bohdalovou jako připomenutí slavného Televarieté. Výjimečnou osobnost Vladimíra Dvořáka bohužel nahradit nemůžeme, ale základní koncept pořadu jako výkladní skříně televizní zábavy si vypůjčíme. V druhé polovině roku už budeme hledět dopředu a uvedeme připravované novinky z vlastní a koprodukční tvorby. Významnou událostí bude spuštění nového dětského kanálu ČT :D a kulturního ČT art.

Petr Dvořák

Generální ředitel České televize

Výročí v programu České televize

Šedesátileté jubileum České televize potvrzuje, že fenomén tohoto média postihl po většinu života každého obyvatele této země. Televize se stala součástí společenské a kulturní tradice moderního státu. Slovo „tradice", pocházející z latiny, znamená „předávání" a dle německého sociologa Maxe Webera je jedním ze čtyř základních typů sociálního chování člověka. Televize byla původně vnímána jako přenašeč existujících kulturních a zábavních forem, později vytvořila a „traduje", tedy předává dál, svébytný svět seriálů, televizní zábavy, zpravodajství nebo diskusních pořadů domácí i světové výroby.

Programová nabídka k „60 letům" vychází z připomenutí tradice, ale přináší zároveň projekty na ni navazující nebo úplnou inovaci, která má posílit originalitu a vitalitu České televize a předznamenat kvalitativní změnu, k níž ČT vykročila v roce 2013 a naplno se projeví obohacením žánrů a forem v následujících letech. Smyslem programové skladby k jubileu není pouhé vzpomínání, nýbrž prezentace silné národní televizní tradice ztělesněné tvorbou minulosti i současnosti.

Tradice a zlatý fond

ČT nabízí po celý letošní jubilejní rok na programech ČT1 a ČT2 díla ze zlatého fondu televize. Vrcholné snímky scénáristů Jiřího Hubače nebo Jaroslava Dietla, režisérů Františka Filipa, Jaroslava Dudka, Jiřího Adamce, Antonína Moskalyka, Karla Smyczka nebo Hynka Bočana, na kterých se podílely desítky profesionálů – dramaturgů, kameramanů, střihačů a samozřejmě hereckých legend a hvězd.

V oblasti dramatiky vysílá a ještě odvysílá skvělé seriály jako Cirkus Humberto, F. L. Věk, Byl jednou jeden dům, Nemocnice na kraji města, Sanitka nebo Panoptikum města pražského. V zábavě a vzdělávání ČT vysílá střihové pořady mapující šedesát let tohoto druhu televizní tvorby v pořadech Silvestrovský koktejl, 3 plus 1 s Miroslavem Donutilem, Nejlepší Bakaláři a představuje osobnosti televizní zábavy a jiné profese v pořadu Abeceda ČT, Úsměvy Jaromíra Hanzlíka nebo Krásný ztráty. ČT rovněž připravuje pořady, v nichž diváci mohou hlasovat. O nejoblíbenější Večerníček, televizní scénku nebo seriálovou postavu a pořad s tvůrci různých dekád, které si pozval M. Donutil do sobotního zábavného pořadu Televizní legendy.

Vrcholy „retro" vzpomínání v rámci oslav 60 let vysílání ČT budou tři. Galashow s Jiřinou Bohdalovou a jejími hosty, Teleautomat vysílaný právě na den výročí 1. května, který připomene, co přineslo vysílání v uplynulých dekádách v lavních televizních žánrech, jak vznikaly a jak ovlivnily vkus národa a ke stejnému datu televizní premiéra úspěšné komedie z koprodukce ČT Láska je láska.

Tradice v novém a inovace

Česká televize byla historicky velmi silná v dramatické tvorbě a právě na ni navazuje v jubilejním roce 2013 několika významnými projekty. V průběhu jara vyvolal mimořádný divácký ohlas cyklus televizních filmů Nevinné lži navazující na tradici psychologických a sociálních dramat, která psal kdysi např. Jiří Hubač a dnes se řadí do zlatého fondu.

Na podzim se na obrazovku ČT dostanou nové díly kultovního seriálu Sanitka II. Doba se změnila a s ní i způsob práce záchranné služby, ale téma života, času a lidské solidarity zůstalo. Mění se kulisy, nikoliv podstata.

Rovněž na podzim ČT odvysílá prvních pět dílů ambiciózního historického cyklu o největších okamžicích české novodobé historie v dramatech skutečných postav s podtitulem České století. Režisér Robert Sedláček se pokouší o zcela nový přístup k televiznímu zpracování významných historických milníků. Pro ČT je to první, ale ne poslední pokus o filmový vzdělávací formát, který nepotlačuje umělecký zážitek. Diváci se také mohou těšit na první sérii moderně laděné detektivky Cirkus Bukowsky, která vychází z nové estetiky tohoto žánru, který zatím čeští diváci znají jen ze zahraničí, především Skandinávie. Mezi první koprodukční projekty s partnerskou slovenskou RTVS zase patří Kriminálka Staré mesto.

V žánrech zábavy a nových forem byl spuštěn už v lednu cyklus tzv. docusoap, což je forma kombinující dokument a režijně vedené hrdiny za účelem zvoleného tématu, s názvem Čtyři v tom. V roce 2013 ČT odvysílá ještě docusoapy o českých svatbách Navždy spolu, závislých ženách na drogách a alkoholu, nebo těžké cestě talentovaných dětí za svým snem. Unikátním projektem je veřejně prospěšná soutěž se silným společenským aspektem Hospoda u druhé šance.

Nové originální formy navazují na slavné dokumenty a dokumentaristy, scénáristy, režiséry, herce a producenty, kterým chce ČT svým programem k jubileu vzdát hold a zároveň se odrazit do další dekády ovlivněné digitálním prostředím a novými žánry, které se v globálním světě rychle dostávají do českého povědomí a obohacují českou televizní kulturu.

Zatímco tradice vede k předávání zkušenosti a vkusu, inovace vyjadřuje změnu a posouvá společnost k dokonalejšímu nebo modernějšímu využití uměleckých forem. ČT v programu kombinuje obojí, a to nikoli jenom v rámci oslav 60. výročí. Česká televize je českou národní institucí, která předává současníkům kulturní statky minulosti a musí intenzivně tvořit tak, aby ke kultovním pořadům přidávala umělecká a dokumentární svědectví o naší době.

V tomto smyslu na ní leží odpovědnost tím větší, čím vyšší číslo jubileum má.

Milan Fridrich

Ředitel programu ČT

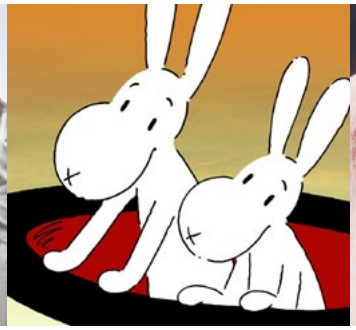

Nové pořady České televize k 60. výročí

01

02

Pořady vyrobené k 60. výročí

Zábava

Teleautomat

1. 5. na ČT2 16:50

Pětihodinový komponovaný galaprogram znovu oživí nejlepší momenty šedesáti let televizního vysílání. A je z čeho vybírat – v archivu Československé a České televize se za ta léta shromáždilo přes 230 tisíc hodin záznamů. Právě z nich „sestrojil" režisér Viktor Polesný s týmem scenáristů moderní Teleautomat s dobovou náplní. Legendární scény a hrdiny dětské tvorby, dokumentu, zpravodajství a publicistiky, seriálů, zábavy i dramatické tvorby přivádějí znovu na obrazovku respektované televizní osobnosti. Marek Eben, Zlata Adamovská, Jiří Korn, Jolana Voldánová, Viktor Preiss i Magda Reifová provádějí diváky okamžiky už zapomenutými i nezapomenutelnými a připojují vlastní komentář vycházející z jejich „života s televizí". Do hry vstupují samozřejmě také diváci, kteří si z Teleautomatu mohou sami vybrat prostřednictvím SMS a webového speciálu. Teleautomat vzniká v Tvůrčí producentské skupině Aleny Müllerové.

Teleautomat dokumentu 16:50

„60" Jubilejní průlet nejlepšími dokumenty ČT a ČST za 60 let uvádí Marek Eben

V první hodině přivede Marek Eben znovu na obrazovku legendární scény a hrdiny dokumentárního filmu. Jeho tvůrci se sice občas ocitají v ohrožení, ale dotýkat se reality a vytěžit z ní umělecké dílo je jejich vášní. Od legendární Zvědavé kamery přes slavný Inzerát Jindřicha Fairaizla až po devadesátá léta a téměř současný Český sen nabízí Marek Eben dokumentární lahůdky nejvybranější. Režiséři a kameramani dokumentu byli různě vyháněni, pronásledováni, šikanováni, zakazováni, nicméně jak napsal slavný dokumentarista Paul Rotha – dokument musí především odrážet přítomné problémy a skutečnosti. Dokumentarista si vybírá svůj úhel pohledu, a pokud má talent, umění přijde nádavkem. A v Československé a později i České televizi to umění určitě přišlo. Diváci si v Teleautomatu budou moci vybrat vzpomínku na přání prostřednictvím SMS: mexickou svatbu Věry Čáslavské, nebo rozhovor Jana Kaplického s Pavlem Bémem z filmu Oko nad Prahou.

Teleautomat zpravodajství a publicistiky 17:45

„60“ Výšky i pády šedesáti let zpravodajství ČT a ČST uvádí Jolana Voldánová

V druhé hodině Teleautomatu vybírá Jolana Voldánová z bezedného archivu zpravodajství a publicistiky. Historický sprint od prvních chvil vysílání přes spartakiády a soudružské návštěvy, Pražské jaro, normalizaci a velký třesk v roce 89 odráží dobu, ve které jsme žili, a způsoby, jak zpravodajství fungovalo. Pamětníky potěší velké sportovní triumfy, např. vítězná jízda sourozenců Romanových nebo zápas ČSSR-SSSR ve Stockholmu 1969. A všichni ještě pamatují katastrofální povodně v roce 2002 a nonstop vysílání ze všech koutů naší země. V Teleautomatu pak budou diváci vybírat buď historický projev Milouše Jakeše na Červeném hrádku, nebo návštěvu Louise Armstronga v Praze v roce 1965.

Nejlepší večerníčky

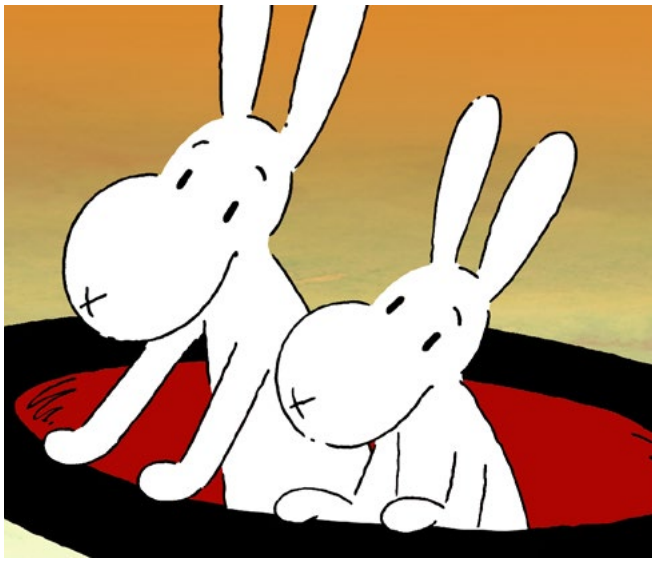

V 18:45 budou teleutomaty přerušeny hodinovým pásmem večerníčků, kde si připomeneme to nejlepší, co za dobu vysílání vzniklo.

Krkonošská pohádka – Jak šel Kuba ke Krakonošovi

Pat a Mat se vrací – Puzzle

Jája a Pája – Jak zasadili prasečí ocásek

Maxipes Fík – Zrození Maxipsa Fíka

Říkání o víle Amálce – Jak nechala stát myslivce Mušku v lese

Rákosníček a jeho rybník – Rákosníček a jeho rybník

O makové panence

Mach a Šebestová na cestách

Bob a Bobek na cestách

Teleautomat seriálů 20:00

„60“ Nejkrásnější seriálové scény uvádí Zlata Adamovská

Třetí hodina Teleautomatu patří seriálům a půvabné Zlatě Adamovské. Televizní fenomén, který v šedesátých letech vylidňoval ulice, protože všichni seděli doma před obrazovkou u dalšího dílu, sledovala tato populární herečka už jako malá holka, aniž by tušila, že se v dospělosti stane jeho oblíbenou tváří. Připomeneme si společně mnoho nezapomenutelných titulů, od vášnivě prožívaných Tří chlapů v chalupě přes výpravné Sňatky z rozumu, vyvzdorovaného F. L. Věka a vtipné Dva písaře, přes nesmírně náročný Cirkus Humberto a precizní Nemocnici na kraji města proletíme šedesáti lety tohoto milovaného žánru v produkci ČT a ČST. Ne-

zapomeneme na průlomové tituly jako živě vysílané Hříchy pro pátera Knoxe nebo na svou dobu výjimečně akční Sanitku, dodnes populární Takovou normální rodinku anebo Hříšné lidi města Pražského. V závěru diváci vyberou, zda si pustíme tragikomickou šarvátku o trafiku v seriálu Byl jednou jeden dům, nebo si připomeneme klíčovou noční scénu z pochodu henleinovců ve Vlaku dětství a naděje.

Teleautomat zábavy 21:00

„60" Skeče a vtipy z šedesáti let televizní zábavy uvádí Jiří Korn

Ve čtvrté hodině Teleautomatu přichází na scénu vždy perfektně připravený Jiří Korn a jeho 4tet s šedesátiletým vzorkem televizní zábavy, kterou občas kritizujeme, ale v mnoha případech ty komiky, písničky a scénky skutečně milujeme. Od počátků s Františkem Filipovským přes silvestrovské skeče Jana Wericha, cooking show Miroslava Horníčka a Semafor doslova proběhneme slavné scénky, u kterých se už po stopadesáté smějeme. Ztracená revue Zdeňka Podskalského, která kdysi získala Zlatou růži v Montreaux, Hřmění Divadla Sklep v režii Ondřeje Trojana a mnoho dalších vtipných překvapení čeká na diváky v Teleautomatu zábavy. V závěru si pak zvolí, zda chtějí vidět legendární scénku Vladimíra Menšíka V porodnici, nebo originální Jódl Šou pánů Šteindlera a Vávry.

Teleautomat dramatiky 22:00

„60" Největší herecké výkony v televizních filmech a inscenacích uvádí Viktor Preiss

V páté hodině Teleautomatu stojí šarmantní Viktor Preiss před téměř neřešitelným úkolem. Z tisíců titulů dramatické tvorby nabídne aspoň to nejdůležitější, ale s vědomím, že zarmoutí ty, kteří budou marně čekat na svého milovaného herce či herečku. Týká se to např. Jana Wericha, skvělého režiséra Evalda Schorma, pro televizi psal vynikající Jiří Hubač a režíroval na Barrandově zakazovaný Karel Kachyňa. V českých inscenacích hráli i skvělí a našimi diváky oblíbení slovenští herci, vznikala díla, která sbírala ceny na různých prestižních televizních festivalech a přehlídkách. Na televizních obrazovkách se mohla občas objevit i tabuizovaná témata zakázaných autorů, např. Evy Kantůrkové, Pavla Kohouta, Josefa Škvoreckého a Zdeny Salivarové. V závěru pak budeme volit mezi vzpomínkou na mistrovství Jana Wericha v povídce Slzy, které svět nevidí, nebo na legendárního Bohouše s Jiřím Sovákem a Vladimírem Menšíkem.

Galashow 60

4.5. 2013 ČT1 20:00

„60" Obdivuhodná Jiřina Bohdalová a její hosté v noblesním zábavném programu k 60. výročí začátku vysílání televize, jako vzpomínka na legendární Televarieté.

Zábavný večer, kterým vyvrcholí letošní oslavy vzniku Československé televize. Těšit se můžeme nejen na velká hudební čísla, ale také na plejádu zajímavých hostů, které si pozvala legenda televizní a filmové tvorby Jiřina Bohdalová. Jako průvodkyně večera nás zavede do dávné i nedávné minulosti, do doby, kdy televize byla jenom jedna, pořadů bylo méně, ale dodnes na ně vzpomínáme. Tradiční humor a velké osobnosti, to je to, co dnes večer rozhodně nebude chybět. Účinkují: K. Gott, K. Šíp, M. Eben, M. Lasica, M. Donutil, V. Moravec, Y. Simonová, Y. Přenosilová, E. Pilarová, L. Bílá, J. Korn, J. Vojtek, O. Ruml, P. Kolář, Dasha a další.

Režie: M. Čech

Kufr

11.5. 2013 ČT1 20:00

„60" Legendární soutěžně zábavní show Kufr se vrací! Speciální vydání tentokrát jako další z dárků k 60. výročí zahájení vysílání televize.

Ve zvláštním „retro" vydání dodnes populární soutěže Kufr vám i po 10 letech stále stejně rychlý moderátor Pavel Zedníček spolu se svým kolegou a autorem Alešem Ulmem připomenou atmosféru někdejšího pořadu, který bavil diváky na obrazovkách ČT po 12 let. Kufr se stal pojmem a získal nejen čtyři ceny TýTý za pořad roku. Vysílání Kufru začalo v roce 1992, kdy jej režíroval s velkým citem pro humor a improvizaci Jan Bonaventura. V pořadu soutěžilo vždy 5 soutěžících, kteří prošli konkurzem a 5 poradců – známých osobností nejrůznějších profesí – herců, režisérů, zpěváků, muzikantů...

Ve zvláštních silvestrovských vydáních účinkovali pak jen VIP soutěžící a úspěšně bavili diváky po 13 Silvestrů. Pořad měl i oblíbená „dětská" vydání, kde soutěžily děti s dospělými poradci.

Speciální vydání Kufru k 60. výročí zahájení televizního vysílání připomene atmosféru pořadu řada známých osobností, které kdysi v Kufru účinkovali, jako V. Hybnerová, J. Paulová, B. Polívka, J. A. Náhlovský, J. Mladý, B. Klepl, R. Tesařík – či naopak jsou tu poprvé, jako M. Absolonová, A. Kerestešová a D. Písařovicová. Do publika přišla podpořit účinkující i řada někdejších účastníků Kufru – např. I. Hüttnerová, N. Konvalinková, P. Soukup s rodinou, D. Drtinová s dcerou, J. Přeučil, P. Trávníček s doprovodem a další. Náladu ve studiu posilovala úspěšně i skupina Yo Yo Band.

Šance

18.5. 2013 ČT1 20:00

Jeden z nejúspěšnějších zábavných pořadů chce zvláštním dílem také přispět k oslavě šedesátého výročí počátků televize.

Pořad Šance se začal vysílat v roce 1992 a více než deset let vás bavil na televizních obrazovkách. Za tu dobu bylo natočeno 46 dílů a vystřídalo se v nich přes tisíc účinkujících. Svou kariéru tady odstartovala i řada budoucích hvězd. Poprvé se tady objevilo české domácí video a také nejrůznější kuriozity, nad kterými často zůstával rozum stát. K jubileu České televize jsme pro vás připravili speciální díl, kterým vás provede Martin Dejdar, Josef Dvořák a Miroslav Vladyka. Těšte se na nové zábavné scénky, hudební čísla a mnoho oblíbených hostů. Pozvání přijali: Jiří Lábus, Zdeněk Srstka, Luděk Sobota, Petr Jablonský, Jitka Zelenková, Leona Machálková, Tonya Graves, Michal Nesvadba, Jakub Žáček a Jaroslava Hanušová.

Zpívá celá rodina

25.5. 2013 ČT1 20:00

Legendární pěvecká soutěž se vrací! Tři generace ve třech rodinných týmech a jejich souboj o dovolenou snů ve speciálním vydání oblíbeného zábavného pořadu k 60. výročí televize.

Poslední květnovou sobotu se na obrazovky České televize vrátí legendární zábavně soutěžní pořad Zpívá celá rodina. V polovině sedmdesátých let představoval vůbec první talentovou reality show na tehdy československých televizních obrazovkách. Jeho speciální vydání bude moderovat Roman Vojtek a výkony soutěžících bude hodnotit porota ve složení Petra Janů, Janek Ledecký a Miloš Skalka. Pravidla pořadu zůstala stejná: Soutěží 3 tříčlenné rodinné týmy. Každý z nich je vytvořen z amatérských zpěváků tří různých generací. Každou rodinu podporuje patron z řad profesionálních zpěváků. Nejúspěšnější rodina si z pořadu odnese dovolenou snů.

Tak neváhej a toč – ještě jednou speciál!

1.6. 2013 ČT1 20:00

Poprvé se pořad na obrazovkách ČT objevil 4. září 1995 pod názvem Neváhej a toč! a rázem získal velkou oblibu a sledovanost. Patřil k nejoblíbenějším zábavním formátům českotelevizní historie a vysílal se pravidelně každý týden až do roku 2007. Za 12 let bylo odvysíláno přes 450 dílů, ve kterých soutěžili diváci se svými vtip-

nými domácími videi. V sobotních večerech jsme pak divákům nabídli 40 speciálních vydání s herci, zpěváky a dalšími populárními osobnostmi. Ve speciálním vydání k 60. výročí začátku vysílání televize budou k vidění nejen oblíbené série úsměvných klipů, ale rovněž zábavná vystoupení hostů moderátora Eduarda Hrubeše. Postupně se představí osobnosti, které v pořadu v minulosti účinkovaly a zároveň byly tvářemi jiných úspěšných zábavných pořadů ČT, v produkci TS Ostrava. Diváci uvidí zpěvačku a tvář Divadélka pod věží Marii Rottrovou, herce a moderátora soutěžního pořadu Hodina pravdy Petra Svobodu, účastníky první řady StarDance a moderátory Galashow s latinou Jolanu Voldánovou s Romanem Vojtkem a rovněž sportovní redaktory, kteří se projevili také jako svérázní baviči a moderátoři v pořadu Guinnesův svět rekordů a kuriozit.

Televizní legendy I

30. 3. 2013 ČT1 20:00

„60“ Miroslav Donutil a jeho hosté v nejnovější zábavné show, která divákům přiblíží historii vzniku televizní zábavy.

Česká televize slaví 60. výročí svého vzniku a to je vhodná chvíle připomenout si, jak vznikaly všechny ty dodnes úspěšné a oblíbené pořady, které si diváci stále žádají a znovu a znovu je sledují. Budeme vzpomínat na tři generace televizní zábavy. Zábava není úplně snadná disciplína, jak vám potvrdí všichni, kdo se s tou lehkonohou Múzou blíže seznámili – ať už jako herci, režiséři či autoři nebo dramaturgové. Přesto jí ale většinou zůstali věrni a vyloudit divákův úsměv – či dokonce smích – se stalo jejich životní náplní.

Účinkují: L. Lipský, L. Trojan, J. Skopeček, J. Suchý, P. Filipovská, Y. Simonová, Y. Přenosilová, M. Menšíková, M. Brodský, I. Janžurová, F. Filip a mnoho dalších. Režie: M. Čech

Televizní legendy II

8.6. 2013 ČT1 20:00

Ve druhém pořadu o historii a velkých postavách televizní zábavy Miroslav Donutil přivítá Hanu Zagorovou, Karla Gotta, Karla Šípa, Jaroslava Uhlíře, F. R. Čecha, Luďka Sobotu, Lubu Skořepovou, Mahulenu Bočanovou a Karla Štědrého, kteří zavzpomínají na významné pořady, které bavily diváky v 70. a 80. letech minulého století. Nebudou chybět ani známé melodie, např. současná verze znělky seriálu Chalupáři v podání Martina Chodúra.

Televizní legendy III

29. 6. 2013 ČT1 20:00

Do třetího, závěrečného pořadu o historii televizní zábavy a setkání s jejími legendami si Miroslav Donutil pozval Bolka Polívku, Halinu Pawlowskou, režisérku Jitku Němcovou, Martina Dejdara, Ondřeje Havelku, Pavla Zedníčka, Aleše Ulma a další osobnosti. Zavzpomínají na významné pořady, které bavily diváky v 90. letech na obrazovkách České televize.

Ostatní

Abeceda ČT

pátek ČT1 17:30

Nový cyklus zajímavých reportáží o oblíbených pořadech, který otevírá téma 60. výročí zahájení televizního vysílání v Česku. Od roku 1953 Československá a po té Česká televize natočila a přinesla na obrazovky desetitisíce formátů. Některé z těchto projektů zůstávají v živé paměti i po letech, jiné se vracejí s železnou pravidelností znovu a znovu. Díky své kvalitě i emocionální síle se staly základem a vzorem pro zcela nové programy. Abeceda ČT k televizní šedesátce přináší celkem šedesát reportáží o pořadech, na které se nezapomíná nebo by se zapomenout nemělo. Dvacet vydání – v každém tři reportáže, každá o programu, o kterém stojí za to mluvit, s lidmi, kteří mají, co říct.

Úsměvy

sobota ČT2 8:30

Sedmatřicetiminutovým pořadem z historie vysílání Československé televize provází již tradičně Jaromír Hanzlík, divákům však tentokrát nabídne některé unikátní informace, spojené s historií televizního vysílání. Mezi jeho hosty budou patřit například legendární sportovní komentátor Karol Polák, či historicky první kameraman ČST Eduard Landisch. Zavzpomínat na své začátky v roli asistenta produkce přijde i Karel Šíp, odborná a historická fakta ozřejmí docent Martin Štoll, Pavlína Filipovská vzpomene, jak jejího tatínka odvezl 1. května 1953 černý automobil. Naštěstí jen do Měšťanské besedy.

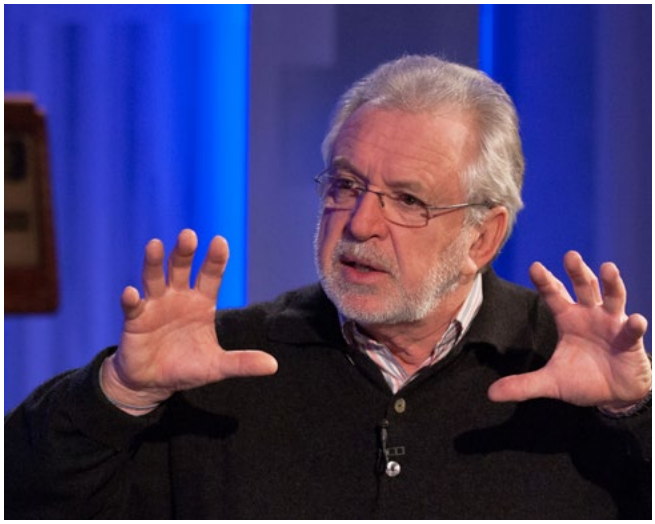

60 1953 2013

Bohoslužba za sdělovací prostředky

5. 5. 2013 ČT2 10:00

Přímý přenos slavnostní mše k 60. výročí ČST z katedrály sv. Víta v Praze.

Na den 12. května připadá Světový den sdělovacích prostředků. Při této bohoslužbě z katedrály svatého Víta, Václava a Vojtěcha bude zvláště vzpomenuto 60. výročí zahájení vysílání ČST, které si letos připomíná Česká televize. Slavnostní mši bude celebrovat kardinál Dominik Duka.

Filmy a dramatika

Dívka a kouzelník

5. 5. 2013 ČT1 20:00

„60“ Ivan Trojan a Veronika Kubařová v hlavních rolích příběhu potulného kejklíře a mladého děvčete, do jejichž osudu zasáhne velká láska i žárlivost, spolu s lidskou malostí a zbabělostí.

V době protektorátu Čechy a Morava se v jedné vesnické hospodě potkávají hlavní postavy příběhu. Své varietní číslo tam předvádí potulný kouzelník se svou asistentkou a současnou milenkou, s níž se v minulosti zapletl místní hostinský. Asistentka by se ráda usadila, potulný život se jí už zajídá. Po hádce ji ale kouzelník vyhodí. Ve sklepě hospody se skrývá mladičká šestnáctiletá dívka, poloviční židovka, kterou kouzelníkovo vystoupení zaujme. Hostinští ji tu ukrývali tak trochu proti své vůli. Když dívka s kouzelníkem uteče, částečně se jim uleví. Ale jen do té doby, než si uvědomí, co by se stalo, kdyby dívenka prozradila, kde se schovávala. Za tento čin by jim hrozil trest smrti. Kouzelník s dívkou putují krajem, on ji zasvěcuje do své profese a ona se brzy stane jeho šikovnou pomocnicí. Jejich cesta se však spíše mění v cestu jednoho k druhému, ke sblížení lidskému i osobnímu. Postupně mezi nimi vzniká láska. Jenže – do dívky se zamiluje i syn německého důstojníka. Možná, že by ten příběh skončil jinak, nebýt tak obvyklých lidských vlastností – žárlivosti, strachu a zbabělosti…

Televizní film podle scénáře filmového režiséra a spisovatele Jiřího Hanibala natočil Juraj Herz s Ivanem Trojanem a Veronikou Kubařovou v hlavních rolích.

Protektor

5. 5. 2013 ČT1 22:10

„60“ Marek Daniel a Jana Plodková v osudové a riskantní hře o kariéru, lásku a lidskou důstojnost v temných časech válečného protektorátu. Distribuční film České televize.

Okupace Československa v březnu 1939 obrátí naruby manželství rozhlasového reportéra Emila a jeho ženy Hany, filmové herečky, která stojí na počátku velké kariéry. Hana je nečekaně konfrontována se svým židovským původem a z výšin společenského postavení se propadá do zvláštního druhu samoty. Aby Emil svou ženu ochránil, dává se navzdory svému přesvědčení k dispozici německé propagandě, zatímco Hana hledá řešení v iluzivních převlecích a drobných únicích. Emilova hra s kolaborací a Hanin obklíčený způsob života však zoufalé manžele odcizují. Až ve chvíli atentátu na zastupujícího říšského protektora Heydricha Emil nevědomky překročí hranici a vzápětí se vzepře svému ponížení. Nezabrání sice tragickému konci jejich osudu, dokáže ale najít pro oba okamžik vzájemného sblížení.

Ruth to vidí jinak

12. 5. 2013 ČT1 20:00

„60“ Michaela Kuklová a Jitka Schneiderová v příběhu dvou přítelkyň, které milovaly jednoho muže a osudově si tím zkomplikovaly život.

Čerstvé vysokoškolačky Ruth a Magda prožívají v Liberci v nedávné totalitní době docela běžné holčičí přátelství. Obě ale milují jednoho kluka Adama. Ruth je oficiální Adamovou partnerkou, v Magdě se sváří cit k Adamovi a přátelství k Ruth. Adam získává vysněnou stáž a odjíždí do Rakouska. Ruth mu zatají, že s ním čeká dítě. Když se jí Adama nepodaří přesvědčit, aby zůstal, odmítne odjet s ním. Nedovede si představit, jak by se s dítětem protloukala neznámým světem. Za čas Ruth přemluví Magdu, aby se rozjela za Adamem a pokusila se ho přimět k návratu. Magda ale situaci zneužije. Po letech Magdina dcera Bohunka slaví patnácté narozeniny. Tento zlom mezi dětstvím a dospělostí jí má přinést mnohá poznání, zklamání ale i naděje do budoucnosti. A nejen jí, ale i její matce Ruth a nakonec i Magdě, která se vrací do rodného Liberce. Dávná historie se tak po letech uzavře.

Příběh o starých křivdách, které je třeba umět odpouštět, protože život je příliš krátký na to, abychom se utápěli v nenávisti, je napsaný moderně s citem pro paradox v dramatických zvratech. I když vypovídá o vážných životních situacích, vidí je z odstupu a s humorným odlehčením.

Musíme si pomáhat

12.5. 2013 ČT1 22:00

„60“ Boleslav Polívka a Anna Šišková v hlavních rolích příběhu hrdinů proti své vůli z konce 2. světové války na českém maloměstě. Úspěšný film režiséra Jana Hřebejka a scenáristy Petra Jarchovského získal pět Českých lvů a řadu ocenění na mnoha zahraničních festivalech (2000). Dále hrají: J. Dušek, C. Kassai, M. Huba, S. Stašová, J. Pecha a další. Kamera J. Malíř

Za druhé světové války se odehrává snímek Jana Hřebejka a Petra Jarchovského, který pomocí malého lidského příběhu dává konkrétní obsah pojmům hrdinství i zbabělost.

Film nabídl velkou hereckou příležitost Anně Šiškové a Boleslavu Polívkovi v hlavních rolích, za něž oba získali ocenění Český lev. Snímek získal hlavní ceny festivalů ve Vancouveru a v Sydney, cenu Český lev v pěti kategoriích a za rok 2000 získal nominaci na Oscara za neanglicky mluvený film a řadu dalších. Byl vybrán do jedné ze sekcí nejprestižnějšího amerického festivalu Sundance v Park City.

Další oslavy na obrazovce

60 pečetí

Osobní vzpomínky související s televizí významných veřejných osobností a pamětníků

Animované šoty k 60. výročí ČT

Krátké animované šoty nejlepších českých výtvarníků a režisérů animovaných filmů na téma „fenomén televize“

U příležitosti 60. výročí České (Československé) televize v květnu 2013 jsme oslovili ty nejlepší výtvarníky a režiséry, aby vytvořili exkluzivní díla pro výjimečnou příležitost. V premiéře uvedeme animované šoty např. Jiřího Barty, Pavla Koutského, Báry Dlouhé, Michaely Pavlátové, Michala Žabky, Aurela Klimta, Marie Procházkové, Noro Držiaka, Davida Súkupa, Libora Pixy a dalších.

K výročí připravované dokumenty

Nízká vysoká hra

Připravovaný dokumentární film k 60. výročí televizního vysílání odhalující zákulisí výroby propagandistického snímku Československé televize Vysoká hra, který byl v roce 1977 odvysílán v rámci kampaně ČST proti Chartě 77 a jejím prvním signatářům. Režisér Martin Vadas se na realizaci snímku Vysoká hra dokonce podílel coby ostřič hlavního kameramana, má tedy navíc k tématu osobní přístup. Velmi cenným je zejména Vadasem zaznamenané svědectví již zemřelého Oty Ornesta, který se stal nejprve objektem kampaně Státní bezpečnosti proti své osobě, aby posléze mechanismu totalitní policie podlehl. Dokument tak prostřednictvím konkrétního příběhu přibližuje roli Československé televize v sedmdesátých letech, kdy se stala významným nástrojem propagandy tehdejšího režimu.

Pod dlažbou je pláž

Dokumentární film o smyslu a budoucnosti televize veřejné služby režiséra Radima Špačka odpovídá na základní otázky spjaté s významem institutu veřejné služby, a to nejen v českém, ale i v evropském kontextu. Seznamuje diváky se smyslem televize, srozumitelně vysvětluje základní principy jejího fungování a nastiňuje její historický vývoj. Nabízí rovněž srovnání s významnými institucemi v zahraničí. Celý dokument bude také prokládán příklady televizních pořadů, které ilustrují přínos pro diváky, a ukáží, jak může dílo veřejné služby ovlivňovat lidské životy - třeba na paralelním příběhu Milana Švihálka, dramaturga a scenáristy z Ostravy, který jako dramaturg pořadu „Nebezpečný svět kalorií“ sám zhubnul, a pak u pořadu o plánovaném početí počal syna… V pořadu vystoupí rovněž významní čeští i zahraniční teoretici, myslitelé a vědci, kteří se médii veřejné služby systematicky zabývají, prostor dostanou také filozofové a sociologové. Načrtnut bude i výhled do budoucnosti, a to nejen televize jako takové, ale i rozhlasu či internetu. Pořad tak bude sloužit jako přehledná a užitečná Příručka diváka televize veřejné služby.

Parta analog

Film o filmu či jistá forma reality show vychází z motivu kdysi slavné skupiny, která se po letech setkává, aby ještě jednou zahrála velký koncert. Místo hudebníků ale sledujeme bývalé televizní pracovníky, kteří u nás začínali s televizním vysíláním, v televizi pracovali v 50. a 60. letech a dnes se rozhodli ještě jednou odvysílat část programu tak, jak se připravoval za jejich éry. Nejprve se zdá, že souboj s moderní technikou i se svým věkem či vzájemnými neshodami nemohou zvládnout, ale nakonec všechny kolem přesvědčí neskutečným entusiasmem a nasazením, že svoje profese skvěle zvládají i dnes a “autentické” vysílání z roku 1953 skutečně vytvoří. Tento film o filmu tak vlastně zaznamenává a dokumentuje nejen to, jak se televize dělala kdysi, ale i to, jací lidé, spjatí s jejími začátky, vlastně jsou a co pro ně televize dodnes znamená. Mezi televizními pracovníky nechybí hlasatelka a moderátorka Kamila Moučková, scenáristka a dramaturgyně Anna Jurásková ani třeba Jiří Lebeda, který byl od 1965 hlavním kameramanem Československé televize v redakci zábavných pořadů.

Vidím vás

Film přibližující historii televizní technologie a její vývoj v různých dějinných epochách je postavený na příbězích, emocích i osobním zaujetí těch, kdo se na historii televizního vysílání technicky podíleli. Opírá se nejen o dobové archivní materiály a sběratelské artefakty, ale především o cenné vzpomínky pamětníků televizní historie. Unikátnost dokumentu spočívá rovněž v tom, že se z hlediska věku zpovídaných jedná možná o jednu z posledních šancí k zachycení jejich vzpomínek.

Film chronologicky mapuje technologickou historii již od doby prvních nesmělých experimentů. Každá kapitola navíc přinese jeden přelomový, vědecko-technický okamžik, který neopakovatelným, revolučním způsobem zasáhl vývoj televizní techniky. Vzhledem k tématu navíc využívá v podstatě neznámé archivní záběry. Kromě osob za kamerou bude ale zároveň vyprávět i o lidech před obrazovkou. Divácká obec je totiž ovlivňována a proměňuje se s tím, jak se mění a vylepšují schopnosti a možnosti televizních přijímačů.

60 1953 2013

Televise bude!

Film je rekonstrukcí prvního televizního vysílání v Československu v 50. letech minulého století, a dává možnost reflektovat vlastní kořeny atraktivní formou kombinující hraný a dokumentární film. Pravdivý příběh o souboji vize s mocí na postavě televizního technika přibližuje dobu, kdy si tehdejší ministr informací Václav Kopecký uvědomil význam televize jako nesmírně mocného média a snažil se ho využít k propagandě. Snaží se rovněž nastínit, jak náročné, a zda vůbec bylo možné, si v komunistickém Československu 50. let plnit sny a nezaplést se přitom s režimem. Pokouší se o to nejen mladý a nadějný televizní technik, ale i postava herce Františka Filipovského, který se nic netuše chystá před kamerou předvést další z řady svých slavných improvizačních scének…

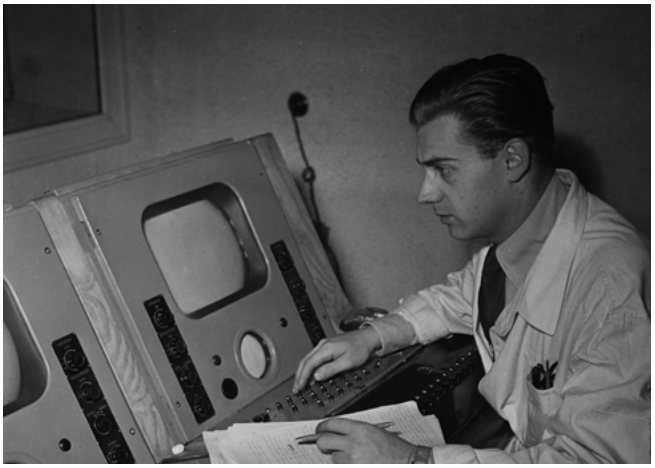

60 1953 2013

Kdy to bylo?

„60" Soutěžní seriál v přímém přenosu na programu ČT24, který připomíná 60 let existence televizního zpravodajství. Divákům předkládá ukázky událostí z archivu ČT24 a zpravodajství ČST. Soutěžící volají přímo do studia a v rámci soutěže odpoví moderátorkám na otázku, kdy se nabídnutá událost stala tedy – kdy to bylo? Diváci mohou soutěžit také během týdne a reagovat na ukázky v SMS soutěži.

Moderují Barbora Černošková a Zuzana Tvarůžková

Pozor, vysíláme!

Publicistická série čerpající z převážně nezveřejněných a nově rekonstruovaných archivů zpravodajství Č(S)T. Šestnáctka tematických vydání mapujících fenomény doby v odrazu zpravodajských kamer.

Jak to všechno začalo. Před šedesáti lety začalo na našem území televizní vysílání. Nový cyklus „Pozor vysíláme" chce divákům připomenout historii zpravodajství, publicistiky a sportu Československé a později České televize. Ukázat řadu dobových reportáží, které po svém odvysílání až do dnešních dnů ležely zapomenuty na filmových pásech pouze v archivu. A také připomenout témata, o kterých se zejména v Televizních novinách hovořilo nejčastěji, i témata, o kterých se ve své době v televizi nemluvilo naopak vůbec. Hned první díl nového cyklu se zaměří na úplný zrod televizního zpravodajství a publicistiky, nabídne nejstarší dochované reportáže, nestoři televizní žurnalistiky zavzpomínají na živé vysílání zpráv i na první odvážné reportáže a střety s mocnými své doby. Jde o návrat do světa černobílých obrazů, kdy svět – i ten televizní – běžel o něco pomaleji a snad i klidněji.

Vysíláno 17. 3.

Souboj s počasím. Jaro, léto, podzim, zima byly vždy největší nepřátelé každého režimu. A rozmary počasí také pravidelným obsahem televizního zpravodajství. Po letech se nám většinou jeví, že dříve bylo počasí stabilnější a předvídatelnější. Ale není to jen zdání? Další díl pořadu Pozor, vysíláme vás může přesvědčit o opaku. Stačí připomenout přelom let 1978 a 1979, kdy během jediné noci klesly teploty tak, že zamotaly hlavu i tehdejšímu předsedovi vlády. Bývalí i současní televizní meteorologové mohou zase doložit, jak se v našich končinách počasí vždy obtížně zkoumalo. A určitě ne pokaždé měli diváci pro jejich předpovědi pochopení. Zato televizní reportéři museli při stoletých vodách na Moravě i v Čechách prokázat lidského pochopení a vcítění mimořádně mnoho.

Vysíláno 24. 3.

Dvě Německa a my. Německo náš osudový a největší soused byl po dlouhá desetiletí rozdělen na dva odlišné státy, na Německou demokratickou a Německou spolkovou republiku. A odlišný byl také přístup zpravodajů Československé televize, jak o těchto zemích informovat. Zatímco v NDR se pořád jenom budovalo, oslavovalo osvobození od fašismu a na sportovních kolbištích padaly zázračné světové rekordy, v NSR se jen stávkovalo, třela bída s nouzí, k moci se drali bývalí nacisté, žilo tam plno bývalých sudeťáků, kteří se mermomocí toužili vrátit do svých chalup na našem území, a naše televizní štáby se tam dostávaly do pranic s neonacisty. Ve skutečnosti ale ledacos bylo jinak. A tak zavzpomínejte s námi v dalším díle cyklu Pozor, vysíláme! na našeho komentátora, zatčeného v NDR, na uplakanou babičku či třeba na rychlonohé východoněmecké atletky.

Vysíláno 1. 4.

Zapomenutá okupace. Československá televize za normalizace ve svých Televizních novinách nabízela divákům všechny možné válečné konflikty, okupace, invaze z celého světa. O jedné invazi a pobytu cizích vojsk v jiné zemi však skoro mlčela. A to o přítomnosti sovětských vojsk u nás. Pokud vůbec informovala o životě sovětských vojáků v Československu, tak jedině reportážemi z oficiálních oslav a z družebních setkání. Jednadvacet let ale mlčela o jejich běžném životě v českých městech, o haváriích jimi způsobených a dalších tragédiích, které měli na svědomí. Naopak plnou pozornost zpravodajství vždy věnovalo návštěvám L. I. Brežněva, tedy muže, který tuto invazi i následné tragédie způsobil. Natáčení jeho pražských vystoupení se pro televizní pracovníky neobešlo bez dramatických i komických událostí. Samotní sovětští vojáci přitáhli pozornost kamer teprve po listopadu 1989, kdy se rozhodovalo, jestli se neuvěřitelné stane skutkem a oni naši zem pokud možno rychle opustí.

Vysíláno 7. 4.

Fenomény z Televizních novin. Dobové Televizní noviny vždy byly vyplňovány řadou reportáží, které vychvalovaly a propagovaly určité státem podporované výrobní a civilizační procesy, jež doslova změnily tvář naší krajiny i měst. Dnes takových reportáží na podobná témata jako bylo práškování, meliorace, asanace, paneláková výstavba najdeme v televizním archívu desítky. A většinou se na ně stejně jako na ty už překonané procesy díváme velmi kriticky. Ale je to vždy oprávněný pohled? Čím se lišily tehdejší civilizační změny u nás a jinde ve světě? Do jaké míry jsme se neustále inspirovali západem, jenom jsme o tom oficiálně nemluvili? A jaký se používal slovník a které dnes už pozapomenuté výrazy nechyběly téměř v každé tehdejší ekonomické reportáži? A na kolik natáčení civilizačních fenoménů zamotalo hlavu některým televizním profesím?

Vysíláno 14. 4.

sport

60 let sportu v televizi

1. 5. 2013 ČT sport

Sport je jedním z pilířů 60letého vysílání Československé a České televize. Sportovní byl první přímý přenos, sportovní je nejstarší zpravodajský pořad a sportovní je jeden ze čtyř programů České televize. Ohlédnutí za šedesáti lety sportovního vysílání České televize, vzpomínání na osobnosti minulosti i popis současnosti – to je dokument k 60. výročí televizního vysílání v České republice.

MS v hokeji (3.–19.5. 2013)

3 minutová historická ohlédnutí

Aktuální vysílání programu ČT sport bude proloženo historickými tří minutovkami, které ukáži na historické okamžiky českého sportu. U všech byla Česká televize.

Připomeneme si např.

1/ historii TV vysílání

2/ největší úspěchy hokeje

3/ největší úspěchy fotbalu

4/ největší úspěchy tenisu (Davis Cup, Fed Cup, Kodeš, Lendl, Navrátilová atd.)

5/ osobnosti českého a československého sportu (Zátopek, Čáslavská, Masopust, Železný, Špotáková atd.)

6/ olympiády (medailisté z letních a zimních OH)

7/ kaleidoskop úspěchů různých menších sportů (např. bratři Pospíšilové v kolové, MS ve stolním tenisu, úspěchy na MS a ME v krasobruslení atd.)

Zlatý fond ČT – 60 let toho nejlepšího z televizní tvorby

60 1953 2013

Herecké koncerty v tvorbě České televize

Česká televize pro vysílání ve svém jubilejním roce vybrala ze zlatého fondu to nejlepší, co od doby zahájení televizního vysílání vzniklo, a to jak v oblasti seriálové a původní dramatické tvorby, tak v rámci filmových adaptací divadelních her či animovaných pohádek pro nejmenší – oblíbených večerníčků. Vše pak poskládala do pravidelných časových oken, v nichž si diváci budou moci připomínat mimořádné bohatství československé televizní tvorby.

Ikarův pád

Vladimír Menšík v hlavní roli českého televizního filmu oceněném na mezinárodním festivalu v Monte Carlu a na Zlaté Praze. Rodinné drama o lásce, důvěře a selhávání (1977). Hra Jiřího Hubače, vyznamenaná na MTF Zlatá Praha 1977 a na MTF Monte Carlo 1978 patří k nejvýznamnějším dílům české původní televizní tvorby. Dramatický příběh otce, syna a celé rodiny řeší závažný sociální problém, který s sebou přináší nebezpečí alkoholismu.

Dále hrají: J. Hlaváčová, J. Hanzlík, Č. Řanda, R. Rázlová, J. Vinklář, I. Janžurová, F. Hanus, V. Jirsák a další. Scénář J. Hubač. Kamera R. Stahl. Režie F. Filip

Tažní ptáci

Volné pokračování televizního filmu Ikarův pád o zápasu o znovunabytí lidské důstojnosti (1983). „Tažní ptáci" představili zatím televizně nepoznané prostředí protialkoholní léčebny a režim, který je pro pacienty tvrdý a nesmlouvavý. Avšak nejdůležitější bylo chtít se uzdravit, vyléčit a vydobýt si zpět ztracenou sebeúctu i důvěru svého okolí. Předností Hubačova dramatického talentu je, že představuje své hrdiny z hloubky jejich povah, zázemí, vnitřního postoje i odhodlání brát svůj život jako výzvu osudu, čelit mu všemi silami, překonávat překážky, vítězit i podléhat a začínat zase od začátku. Vlastimil Brodský za roli Fendrycha obdržel v roce 1984 v Monte Carlu Zlatou nymfu za nejlepší mužský herecký výkon.

Dále hrají: J. Somr, E. Cupák, P. Zedníček, J. Hlaváčová, J. Hanzlík, B. Bohdanová, R. Lukavský, Č. Řanda, P. Haničinec a další. Scénář J. Hubač. Kamera A. Nožička. Režie F. Filip

Hodina klavíru

Bolek Polívka a Pavel Liška v hlavních rolích televizního filmu o velké lidské touze, marné lásce a síle přátelství. Příběh Jiřího Hubače vypráví o osudech vyléčeného alkoholika, který po návratu z protialkoholní léčebny dochází velmi rychle k poznání, že jeho euforické odhodlání „začít znovu" je tragická iluze. Jeho žena se z bytu zatím odstěhovala a našla si jiného muže, který jí nabízí nejen lásku, ale i nový domov.

Na sklonku roku 2005 vypsala Česká televize soutěž na původní televizní scénář a oslovila několik vybraných českých televizních autorů. Scénář Jiřího Hubače „Hodina klavíru" byl po posouzení zaslaných textů oceněn druhou cenou.

Dále hrají: V. Cibulková, J. Dolanský, J. Budař, V. Preiss a další. Scénář J. Hubač. Kamera V. Opletal. Režie Z. Zelenka

Dobří holubi se vracejí

Tragikomický příběh o lásce, závislosti na alkoholu, lidské důstojnosti a svobodě. Filmový přepis stejnojmenného románu Ladislava Pecháčka (1988).

Režisér Dušan Klein o filmu řekl: „Z hrdiny v závěru hovoří vnitřní hlas, touha žít, nepoddat se ničemu, nezůstat v zajetí, nebýt manipulovaný alkoholem ani lidmi. Člověk by sám měl přijít na to, jak žít." Předností filmu jsou vtipné dialogy a vynikající herecké výkony v čele s Rudolfem Hrušínským v roli ošetřovatele Masáka a Milanem Kňažkem jako topičem Lexou. Svou poslední filmovou roli – Honzíčka – zde vytvořil Vladimír Menšík.

Hrají: M. Kňažko, V. Menšík, J. Somr, M. Macháček, M. Labuda, R. Hrušínský, Z. Řehoř, P. Zedníček a další. Scénář: L. Pecháček a D. Klein. Kamera J. Vaniš. Režie D. Klein

Den pro mou lásku

Vlastimil Harapes a Marta Vančurová v hlavních rolích úspěšného filmu Juraje Herze o citových proměnách mladého manželství (1976). Komorně laděný příběh Petra a Marie, mladých manželů, zdůrazňuje potřebu dobrých partnerských vztahů, zejména mezi mladými lidmi. Když uprostřed šťastných dnů náhle zemře jejich čtyřletá dcerka, pro kterou Marie žila, zhroutí se jí celý svět. Návrat do normálního života pro ni zpočátku znamená mít co nejdříve jiné dítě, během času si však uvědomí, že žít plně, znamená znovu se radovat z každého všedního dne, těšit se ze vzájemné lásky i svého povolání.

Dále hrají: S. Kamenická, J. Šejbalová, D. Medřická, E. Píchová-Sitteová, L. Černík a další. Scénář: M. Zinnerová. Kamera: J. Macháně

Operace mé dcery

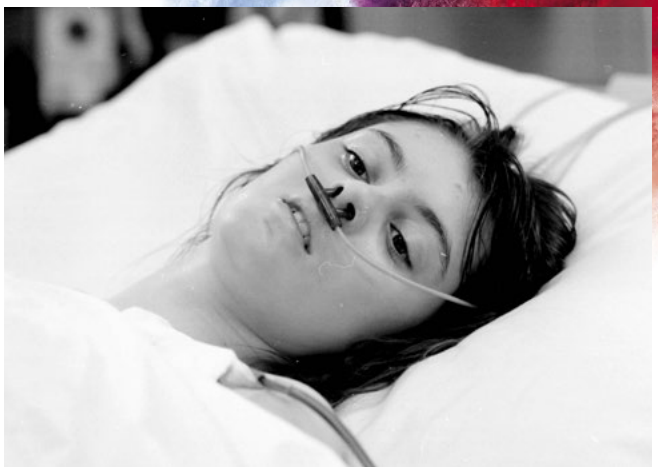

Televizní film popisuje příběh otce, který se musí vyrovnat s nečekanou životní situací. Po těžké autonehodě potřebuje jeho dcera transplantaci ledviny. Jako dárce je vybrán on, protože z genetického hlediska je tato volba nejlepší. Ukáže se však, že své zraněné dceři nemůže pomoci, protože není jejím skutečným otcem. Autorům nešlo jen o motiv manželské nevěry, ale rozvinuli zde etický problém, kdy se otec musí vyrovnat především se vztahem ke své dceři.

Hrají: V. Harapes, J. Šulcová, K. Pollertová, J. Kodet, J. Kačer, O. Vízner a další.

Scénář S. Rudolf a I. Novák. Kamera J. Macák. Režie I. Novák

Skalpel, prosím

Život pětiletého chlapce může zachránit pouze riskantní operace. Napínavý příběh z lékařského prostředí o stárnoucím neurochirurgovi, kterého vynikajícím způsobem ztvárnil Miroslav Macháček, jenž se rozhodne pro riskantní operaci malého pacienta. Během hodin, které do zákroku zbývají, rekapituluje svůj soukromý život, vzpomíná na spolupracovníky i pacienty. Vysokou míru autentičnosti filmu vtiskla nejen osobnost autorky literárního námětu Valji Stýblové, přednostky neurochirurgie lékařské fakulty University Karlovy a také špičkové pracoviště nemocnice v Praze – Motole, kde se natáčely scény z nemocničního prostředí.

Hrají: M. Macháček, J. Brejchová, B. Brylská, R. Brzobohatý, J. Pehrová, R. Lukavský, Š. Mišovic, J. Zdeněk, E. Černá a další. Scénář: J. Svoboda, V. Nývlt. Kamera: V. Smutný. Režie: Jiří Svoboda

Tichá bolest

Autobiografický film scenáristy Jiřího Křižana se vrací do padesátých let minulého století, do doby poznamenané lidskými tragédiemi a utrpením. Vypráví příběh chlapce Janka Kadavého, jehož otec byl v roce 1949 zatčen, odsouzen a popraven jako „třídní nepřítel". Matka krátce nato zemřela a Jankovi zbyl jen děda. Děj filmu se odehrává ve dvou časových rovinách: zachycuje tragikomické epizody z vojenské služby u pétépáků a trpké vzpomínky na dětství, plné ústrků ze strany spolužáků i dospělých. Jediným světlým bodem Jankových vzpomínek je děda. Moudrý a poctivý starý muž, který jej po smrti rodičů v malé valašské vesnici vychoval.

Hrají: R. Hrušínský, I. Jiřík, J. Vrabec, V. Jandák, M. Táborský, T. Juřička, M. Dejdar a další. Scénář J. Křižan. Kamera F. Uldrich. Režie Martin Holý.

Pozor, vizita

Vážný i veselý příběh posledního světoběžníka, který má prožít zbytek života v nemocniční izolaci. Tragikomedie na motivy knihy Adolfa Branalda Vizita s Rudolfem Hrušínským v hlavní roli. Děj se odehrává v roce 1960 na infekčním oddělení jedné nemocnice, kde je jako bacilonosič izolován starý Prepsl, světoběžník a tulák bez rodiny, člověk s osobitým pojetím svobody. Zpočátku odmítá přizpůsobit se tvrdým podmínkám izolace a několikrát se pokusí o útěk, ale v průběhu času naváže přátelství s dezinfektorem Kafkou, uklízečkou Katkou, mladičkou pacientkou Mankou a se svým spolubydlícím, stejně postiženým dědou Bartůňkem. Vztah k těmto lidem způsobí jeho proměnu.

Dále hrají: V. Jeníková, L. Švormová, B. Holišová, J. Somr a další. Scénář V. Bor a K. Kachyňa. Kamera J. Čuřík. Režie Karel Kachyňa

Láska jako trám

Jan Pivec a Jiřina Šejbalová ve slavné televizní komedii o tom, co všechno se událo kolem jedné zlaté svatby (1967). Dále hrají: B. Záhorský, R. Merunková, J. Koulová, J. Bek, J. Vinklář, A. Šůra, M. Rosůlková a další. Scénář J. Jílek. Kamera V. Opletal. Režie F. Filip

Romeo a Julie na konci listopadu

Dana Medřická a Karel Höger v televizním filmu o lásce, která překračuje hranice let (1971). Dále hrají: A. Hegerlíková, L. Švormová, J. Langmiler, Z. Hadrbolcová, J. Teplý a další. Scénář J. Otčenášek a J. Balík. Kamera V. Opletal. Režie J. Balík

Nezralé maliny

Miloš Nedbal, Ladislav Pešek, Oto Sklenčka a František Filipovský ve slavném televizním filmu o přetrvávající síle přátelství (1980). Dále hrají: J. Šejbalová, B. Prokoš, J. Patočka, Č. Řanda, D. Hajská a další. Scénář J. Hubač. Kamera V. Opletal. Režie F. Filip

60 1953 2013

Časem a diváky prověřené původní seriály

Sanitka – nově v HD

Televizní seriál natočený v roce 1984 zachycuje s historickou věrností rozhodující momenty ve vývoji pražské záchranné služby v letech 1956–1975. Doktor Vojtěch Jandera odchází z významné pražské kliniky k záchranné službě. Posádky vozů první pomoci vyjíždějí tam, odkud se ozývá naléhavé volání. Filmy a seriály o mužích a ženách v bílém mohou vždy a všude počítat s divváckým zájmem. I v české televizní původní tvorbě mají své významné místo. Patří mezi ně i oblíbený seriál Sanitka, který se právě vrací na obrazovky České televize.

Hrají: J. Hanzlík, E. Hudečková, Z. Adamovská, T. Juřička, Z. Ornest, P. Zedníček, J. Vinklář, J. Adamová, N. Gaierová, I. Andrlová, P. Nárožný, J. Bartoška a další. Scénář J. Hubač. Spolupráce na scénáři J. Fairaizl. Kamera J. Šajmovič. Režie J. Adamec

Cirkus Humberto

Cirkus Humberto, jeden z našich nejvýpravnějších televizních seriálů, vznikl podle románu Eduarda Basse v koprodukci s německou televizí. Děj románu i seriálu obsáhne téměř sto let od poloviny devatenáctého století do roku 1924 a vypráví o šesti generacích cirkusového rodu. K hlavním postavám patří Carlo Humberto, zakladatel cirkusu, jeho zeť Bernard Berwitz, který tragicky zahyne v tygří kleci a poslední ředitel Václav Karas, který se snaží oddálit krach cirkusu. Finanční situace cirkusu však byla dále neúnosná a Václav odchází se svojí manželkou Helenou do Prahy, kde začíná znovu, tentokrát s Varieté Humberto. Hudbu k seriálu složil Karel Svoboda.

Hrají: J. Hanzlík, P. Haničinec, P. Mang, O. Vízner, K. Macháčková, V. Postránecký, J. Paulová, J. Laufer, P. Nárožný, I. Janžurová, J. Janatová, F. Němec, J. Bohdalová, O. Brousek, R. Hrušínský ml., R. Lukavský, M. Růžek, C. Costerová, D. Veškrnová, R. Brzobohatý, W. Possardt, K. Rupéová, J. Kemr, L. Lipský, H. Brejchová, S. Beneš, J. Adamová, L. Šafránková, J. Abrhám a mnoho dalších hereckých hvězd. Scénář O. Zelenka, spolupráce O. Lipský. Kamera A. Barla. Režie F. Filip

Byli jednou dva písaři

Pánové Bouvard a Pécuchet francouzského spisovatele Gustava Flauberta vedou nerovný donkichotský boj s nastupujícím rozmachem vědy zcela nepřipraveni, neseznámeni s novými pravidly hry. Technika je něčím zcela novým pro právě končící století encyklopedistů, romantiků a snílků. Mnoho se ve století dvacátém změnilo, ale podíváme-li se zpátky, zjistíme, že je tu něco, co zůstává: lidská zvídavost, touha poznávat, objevovat, potýkat se s neznámým. A právě pro tyto vlastnosti se postavy dvou písařů, v televizním zpracování ztělesněné skvělými Jiřím Sovákem a Miroslavem Horníčkem, zapsaly do srdcí diváků. Desetidílný seriál z roku 1972 je dokladem toho, že když se sejdou skuteční mistři českého televizního humoru, vedle hlavních hereckých představitelů ještě scenárista Jaroslav Dietl a režisér Ján Roháč, vznikne dílo přinášející znovu a znovu radost všem generacím diváků.

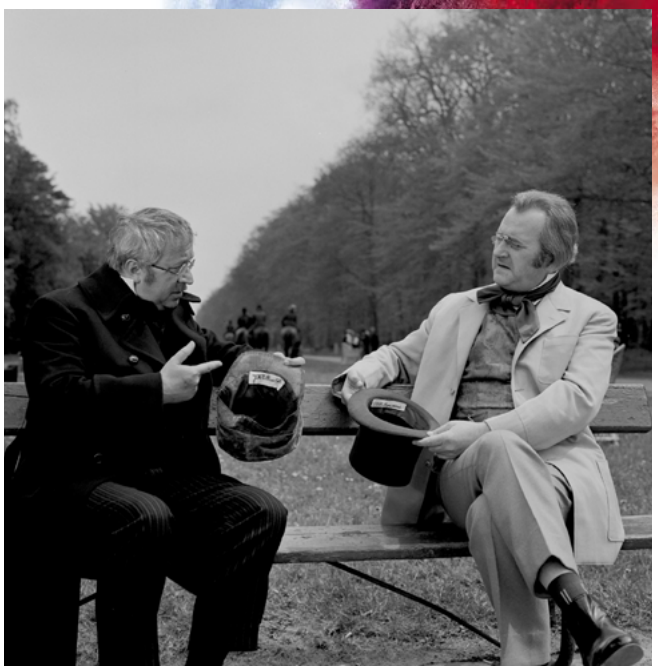

Hrají: J. Sovák, M. Horníček, Lohniský, S. Sejk, J. Bruder, K. Augusta, Z. Hodr a další. Scénář J. Dietl na motivy románu G. Flauberta. Kamera J. Lebeda. Režie J. Roháč

Slavné historky zbojnické

Šestidílný cyklus příběhů se pokouší o rekonstrukci léty vytvořených legend a mýtů o zbojnickém řemesle 19. století. Nikola Šuhaj, Jánošík, Robin Hood, Cartouche, Fanfán Tulipán, Babinský – zbojnické legendy, se kterými se setkáváme v celé Evropě. Téměř vždy bohatým brali a chudým dávali, byly o nich napsány stohy básní, románů a divadelních her, natočeny baladické příběhy, a to zpravidla takovým způsobem, který zločince natolik zušlechtil a zromantizoval, že vzbuzovali obdiv a lítost. Šestidílný cyklus příběhů z roku 1985 o legendárních dobrodruzích a zbojnících, drsné realitě loupežnického života a prostředí společnosti vyděděnců.

Hrají: M. Kopecký, J. Hlaváčová, J. Somr, V. Krška, Z. Jandová, R. Jelínek, R. Brzobohatý, J. Bartoška, K. Heřmánek, L. Mrkvička, J. Sovák, J. Kemr, I. Racek, K. Augusta, F. Husák, V. Sloup, I. Vyskočil, J. Hanzlík, A. Molčík, V. Gajerová, D. Bartůňková, D. Veškrnová, S. Fišer, I. Andrlová, P. Nárožný, J. Přeučil, H. Růžičková, M. Vladyka, V. Brodský, O. Vetchý, L. Potměšil, J. Růžička, Y. Kornová, B. Štěpánová, L. Kostelka, O. Brousek ml., L. Trojan, V. Freimanová, N. Konvalinková, L. Lipský, J. Bláha, V. Preiss, J. Pleskot, M. Vašinka, J. Lábus, J. Schwarz, L. Geprtová, V. Maurer, L. Gerendáš, V. dlouhý, I. Svobodová, M. Stropnický, J. Abrhám, L. Křiváček, S. Beneš a další. Scénář J. Melíšek. Kamera S. Rašilov. Režie H. Bočan

Nemocnice na kraji města

Nejoblíbenější seriál České televize, který se poprvé na obrazovce objevil 5. listopadu 1978 a vzápětí se stal legendou. Ve své době byl seriál autora Jaroslava Dietla a režiséra Jaroslava Dudka největším projektem a po úspěšné první sérii si divácký zájem (nejen u nás, ale i v dalších zemích Evropy, především v Německu) vynutil pokračování. Své oblíbené hrdiny, lékaře, sestry, pacienty a všechny kolem nich tak mohli diváci sledovat ve dvaceti dílech. Úspěšná byla i jeho volná pokračování – z roku 2003 „Nemocnice na kraji města po dvaceti letech" scenáristy Petra Zikmunda a režiséra Hynka Bočana a z roku 2006 „Nemocnice na kraji města – nové osudy" scenáristky Lucie Konášové a režiséra Viktora Polesného.

Hrají: L. Chudík, L. Frej, D. Kolářová, M. Motlová, M. Kopecký, E. Balzerová, J. Abrhám, J. Vinklář, J. Štěpánková a další. Kamera J. Novotný. Režie J. Dudek.

Byl jednou jeden dům

Seriál vznikl v polovině sedmdesátých let minulého století a znamenal novou kapitolu v historii našeho původního seriálu. Prozaik Jan Otčenášek a dramatik Oldřich Daněk, v té době oba již renomovaní tvůrci, označili své dílo termínem „televizní román". Dali tak najevo, že jim nejde o běžný, spotřební, řečeno dnešním slovníkem „vztahový" seriál, ale že míří k televiznímu dílu hlubšího záběru. Na vypjatých historických okamžicích let 1936 až 1945 sledují zvraty českých dějin i podoby českého charakteru. Ve scénáři našel zalíbení režisér, jehož jméno čteme na dlouhé řadě těch nejvýznamnějších seriálů od dob jeho počátků dodnes – František Filip. Přivedl před kameru celou plejádu hereckých mistrů všech generací: Miloše Nedbala, Karla Högera, Danu Medřickou, Janu Hlaváčovou, Vladimíra Menšíka, Jiřího Adamíru, Josefa Somra, Josefa Abrháma, Petra Čepka, Jiřího Hrzána, Jaromíra Hanzlíka a dlouhou řadu dalších.¨

Náhrdelník

Dramatické osudové zvraty, lidské slabosti, lásku i nenávist, to vše divákům přináší dvanáctidílný česko-německý seriál. Vrátíme se v něm do první třetiny minulého století, do doby, kdy kralovala opereta, ale kdy v centru lidského dění byla první světová válka. Budeme sledovat osudy lidí tak či onak rozesetých po světě, ale zároveň spjatých místem svého původu, které je navždy poznamenalo. Tím místem je Praha, tehdy na počátku minulého století ještě město česko-německé, domov českých a německých Pražanů. Prožijeme s nimi třicet let štěstí i bídy, bloudění a návratů.

Hrají: Libuše Šafránková, F. von Thun, J. Šulcová, R. Lukavský, O. Vízner, O. Vetchý, R. Brzobohatý, J. Bartoška, J. Abrhám a další. Scénář J. Starbatty a K. P. Wolf. Spolupráce na scénáři P. Zikmund. Kamera J. Macháně. Režie F. Filip

Oblíbené komediální cykly

Ohnivé ženy
Ohnivé ženy se vracejí
Ohnivé ženy mezi námi

Trilogie volně navazujících příběhů z roku 1984 vypráví příběh dvou nešťastnic, které byly roku 1670 odsouzeny ke strašlivé smrti. Magdalenu, farskou kuchařku, a Martu, vdovu po parukáři, postihl neblahý osud – za provozování čarodějné alchymie, spolčování s nečistými silami a posedlost ďáblem byly odsouzeny k upálení na hranici. A aby toho nebylo málo, byly jako čarodějnice zatraceny k tomu, aby jejich duše navěky bloudily bez útěchy. Popravě přihlížející farář hned na místě vyslovil obavu, aby se duším nepokojných ženštin nepodařilo nalézt nové tělesné schránky. Stalo se tak přesně o tři sta třináct let později, kdy se Magdaleně a Martině duši podařilo „vtělit" do tělesných schránek dvou moderních žen a teprve teď začne ten pravý čarodějnický rej.

Hrají: D. Veškrnová, J. Hlaváčová, J. Kanyza, J. Brejchová, J. Bláha, K. Roden, E. Horká, Z. Bydžovská, L. Potměšil, M. Vladyka, J. Kretschmerová, O. Šimánek, L. Suchařípa, L. Trojan, M. Pešek, P. Nárožný, K. Roden, L. Skořepová, J. Jirásková, J. Přeučil, O. Vetchý, J. Kepka, O. Vlach, L. Trojan. Scénář H. Franková. Kamera P. Polák. Režie Z. Podskalský

Šéfe, to je věc
Šéfe, vrať se
Šéfe, jdeme na to
Šéfe na dvoře je kůň
V tomhle zámku straší, šéfe!

Volný cyklus celkem pěti komedií o zlodějíčcích a podvodnících všeho druhu z roku 1982.

Pepan – sňatkový podvodník, Jára – zloděj aut a Marcela – mírně řečeno dívka volných mravů, je banda neúspěšných příživníků, která se neustále snaží všemožným a hlavně bezpracným způsobem rychle zbohatnout.

Hrají: P. Nárožný, K. Heřmánek, N. Konvalinková, J. Bohdalová, J. Kretschmerová, L. Kozderková, V. Hrubý, K. Augusta, P. Nový a další. Režie H. Bočan. Scénář I. Gariš.

Slavné Večerníčky

Jak to všechno začalo a bylo dál

Večerníček se začal „klubat" na svět již v roce 1963 pod jménem Stříbrné zrcátko, což byly nedělní podvečerní pohádky s nepravidelnou stopáží. Velmi populární se stal např. Robot Emil. Večerníčkem se nedělní pohádka stala až 2. ledna 1965 a první pohádkou byl Kluk a kometa režiséra Ludvíka Ráži za účasti Černého divadla a Štěpánky Haničincové.

Duchovním otcem myšlenky večerníčku a jeho prvním dramaturgem byl Milan Nápravník, známý surrealista, výtvarník, básník a prozaik, dnes žijící v Kolíně nad Rýnem. S večerníčkem jsou však pevně spjata i jména Irena Povejšilová, Marie Kšajtová, Kateřina Krejčí či Jan Kutálek, kteří měli na starost jeho dramaturgii.

Proslulá večerníčkovská znělka, která je vůbec nejstarší českou televizní znělkou a jednou z nejstarších v Evropě, vznikala v červenci a srpnu roku 1965. Výtvarníkem byl Radek Pilař a režisérem Václav Bedřich, který svěřil animaci Antonínu Burešovi. Hudbu zkomponoval Ladislav Simon a hlas propůjčil Večerníčkovi tehdy pětiletý Michal Citavý, který trávil prázdniny v blízkosti Prahy.

Pohádky z mechu a kapradí

Po velkém úspěchu prvních ještě černobílých Pohádek z mechu a kapradí odvysílala tehdy ještě Československá televize dalších třináct dílů. Autorem byl také spisovatel Václav Čtvrtek, scénář napsal režisér Zdeněk Smetana, který už dřív známé postavičky dvou skřítků z pařezové chaloupky nakreslil. Neopakovatelným hlasem vyprávěla Křemílka a Vochomůrku Jiřina Bohdalová. Hudba je dílem skladatele Jaroslav Celby. Tomu se podařilo zkomponovat jednu z nejmelodičtějších hudebních znělek.

O klukovi z plakátu

Jednou šel malý Lukáš do školy a na zdi plné plakátů objevil kluka, který se mu podobal jako vejce vejci. Oba kluci se stali velkými přáteli a prožívají spolu nevídaná dobrodružství se starými i novými postavami z plakátovací plochy. Postavičky stvořila autorka scénáře Květa Kuršová, která tak vytvořila základ seriálu, jenž se na obrazovce udržel víc jak dvacet let a děti baví dodnes. Zásluhu na tomto úspěchu má hlavně režisér Josef Kábrt, který byl zároveň i výtvarníkem zdařilého animovaného třináctidílného seriálu. Hudba je dílem zkušeného skladatele Jaroslava Celby a nemalý podíl na zdaru díla má i vypravěč František Filipovský, kamera Jiřího Ševčíka a v závěru také Zdeňka Pospíšila.

Jak Ťuk a Bzuk nechtěli, aby pršelo

Dva malí čmeláčci, Bzuk a Ťuk, mají zase starosti s počasím. Vadí jim, že na jejich louku prší. A tak se znovu vydávají do světa, aby našli toho, kdo za to může. Moudrá včelka Alka odhalí malým poutníkům nejedno tajemství přírody a s její pomocí čmeláčci konečně pochopí, že bez deště by všechno na jejich krásné louce uschlo a zvadlo. Animovaný seriál v roce 1994 režíroval Karel Trtica, postavičkám roztomilých čmeláčků propůjčil hlas nezapomenutelný Vlastimil Brodský.

Bubáci a hastrmani

Děj večerníčku, který byl zfilmován podle stejnojmenné knížky Josefa Lady, zavede malé diváky do malebné vesničky Syslov a jejího okolí, kde spolu ve vzácné shodě žijí hastrman Brčál, jeho synek Pulec, strašidlo Mulisák s malým Bubáčkem, a samozřejmě i obyvatelé Syslova se svými dětmi. Do jejich života zasahuje i podivínská hraběnka Truc-Hanzlová a Bílá paní. Podle literárního scénáře Evy Povondrové-Nývltové večerníček režíroval Pavel Kubant. Za kamerou stál Milan Rychecký, animace byla svěřena Aleně Meissnerové a Táně Zlesákové. Hudbu složil Jan Rotter a výborným vypravěčem pohádkových příhod bubáků a hastrmanů je Josef Somr.

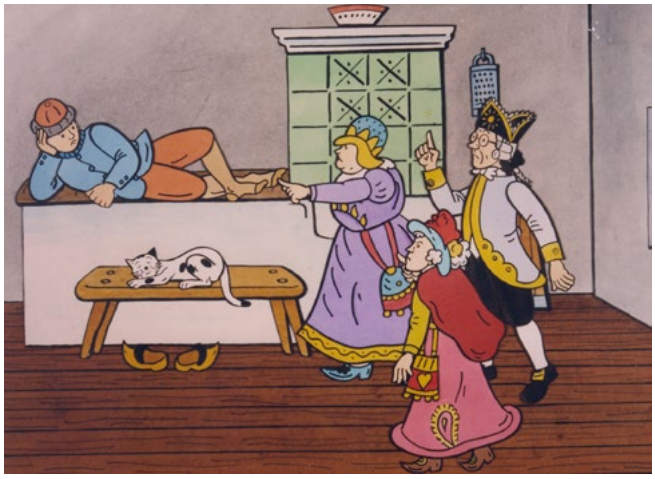

Další akce věnované oslavám 60. výročí

Výstava 60 let TV vysílání

1. 5. 2013 – 31. 12. 2013

Národní technické muzeum

K příležitosti 60. výročí televizního vysílání na našem území připravila Česká televize ve spolupráci s Národním technickým muzeem speciální výstavu, která bude zahájena v den samotného výročí 1. května a potrvá až do konce letošního roku.

V expozičním sále NTM v Praze na Letné budou vystaveny předměty související s fenoménem televize, a to především s technickou stránkou televizní výroby a vysílání. Výstava návštěvníky chronologicky provede historickým vývojem televizní techniky. Členěna bude do dvou navzájem propojených perspektiv – části na straně vysílací, studiové a části na straně přijímací, domácí televizní zařízení.

Návštěvníci tak budou mít např. možnost prohlédnout si studiovou a vysílací techniku a související zařízení, televizní kamery, přístroje odbavovacího zařízení a režii nebo záznamovou techniku. Těšit se mohou třeba na unikátní nejstarší zařízení Dr. Šafránka z roku 1939 ale i první televizní přístroje použité pro vysílání na výstavě MEVRO v roce 1948.

Na výstavě budou prezentovány přístroje z let padesátých až devadesátých s určitým přesahem do 30. let, kvůli vývojové kontinuitě a slepým cestám vývoje. Časový úsek byl vybrán s ohledem na technologické mezníky. Rok 1948 je pro Českou televizi důležitý svým prvním skutečným terestrickým vysíláním – jednalo se o přímé přenosy ze Všesokolského sletu v Praze, vysílané z Petřínského vysílače, sledované na více jak dvou desítkách televizních přijímačů v Praze a okolí. Na opačném konci časové linie se nachází zahájení barevného televizního vysílání v květnu 1973 až po předěl v roce 1993, kdy bylo vysílání v České republice převedeno z systému kódování barevné televize SECAM na systém PAL.

Výstava diváka chronologicky obloukem provede historickým vývojem televizní techniky. Jsou to jednak zařízení použitá pro výrobu a vysílání v prvních letech po zahájení vysílání v roce 1953. Mezi unikáty patří zrekonstruovaný odbavovací pult z Petřínského vysílače jehož úkolem bylo zpracovat obrazový signál, který se přijímal z televizního studia v Měšťanské besedě a odtud byl dopravován do samotného vysílače, ale i vůbec první profesionální záznamové zařízení telerecording umožňující televizní signál uložit na filmový pás. Návštěvníci se rovněž seznámí s vývojem techniky používané ve zpravodajství, představovaný nejprve filmovými technologiemi, až po nástup elektronické žurnalistiky, přínosem výstavy je i ukázat široký rozsah televizních zařízení vyvinutým a vyráběným v tuzemsku, nejprve pro černo-

bílé a posléze barevné vysílání. Před vlastní expozicí je umístěn speciální televizní motocykl přestavěný pro televizní snímání a přenos signálu pomocí vrtulníku, který představoval v 80. letech jedinečnou technologii zvládnutou jen několika evropskými televizemi. Návštěvník tak má možnost nahlédnout do profesionálního světa představovaného unikátní televizní technikou, na druhé straně bude mít možnost mezi několika desítkami televizních přijímačů nalézt i ten, který měl doma ve svém pokoji.

Výstava je určena pro nejširší vrstvy návštěvníků. Odborník dozajista ocení přehledný a fundovaný exkurs vývojem tohoto velkého technického vynálezu. Laický návštěvník, kromě uvození jeho vzpomínek z dětství a mladosti do správných souvislostí a časové vývojové linie, pozná též technické zázemí přípravy televizního vysílání a z výstavy si odnese přinejmenším poselství, že televizní technika se neustále vyvíjí a zdokonaluje, a to jak po stránce technické, tak i designové.

Den otevřených dveří v České televizi

Sobota 4. května 2013

Praha, Brno, Ostrava

U příležitosti 60. výročí připravila Česká televize svým divákům zcela mimořádný dárek – ve formě a rozsahu neobvyklý den otevřených dveří nejenom v Praze, ale současně i ve svých regionálních studiích v Brně a Ostravě. V sobotu 4. května budou mít všichni jedinečnou možnost prohlédnout si, kde vznikají pořady České televize. Kromě příležitosti podívat se do netradičních prostor České televize, kde vznikají oblíbené televizní pořady, čeká na návštěvníky den plný her, soutěží, vystoupení, písniček nebo setkání s jejich oblíbenými herci a moderátory.

A co přesně můžete během dne otevřených dveří České televize vidět? Na Kavčích horách jsou připraveny hned tři různé trasy a navíc speciální bezbariérová prohlídka, před venkovní částí areálu pak bude připraven program hlavně pro děti, jejich rodiče zase určitě ocení stánky s občerstvením.

Modrá prohlídková trasa provede diváky jednak dekoracemi některých oblíbených seriálů, potěší ale i technicky zaměřené zájemce, kteří si budou moci zblízka prohlédnout přenosové vozy nebo osvětlovací techniku. Prohlídka začíná mezi dekoracemi seriálu Vyprávěj, kde uvidíte model stánku s dobovým občerstvením, jukebox nebo auto Dacia, a pokračuje právě do techničtější části. V garážích se zájemci dozvědí o tom, jak fungují vozy přenosové techniky, zjistí, s jakým materiálem pracují osvětlovači, a k vidění tu bude i video připomínající Sametovou revoluci v roce 1989.

Po technické odbočce se návštěvníci vrátí do studií, kde postupně uvidí dekorace talk show Michala Prokopa Krásný ztráty, dekorace pořadu Sama doma i interiér studií pro dětské pořady Planeta YÓ a Kouzelná školka.

Druhá prohlídková trasa je označená červenou barvou a potěší hlavně ty návštěvníky, kteří chtějí vědět, jak vznikají kulisy a kostýmy, a také hudební nadšence. Prohlídka začíná malou výstavou k šedesátému výročí České televize a po prohlídce modelu areálu na Kavčích horách se návštěvníci vydají rovnou do studií. Tam budou mít možnost projít kulisami komediálního seriálu Čtvrtá hvězda a prohlédnout si dekorace pořadu Pošta pro tebe. Další z výstav pak přiblíží, jak vznikají scény pro filmy natáčené Českou televizí, v hudebním studiu je zase připravena výstava zaměřená na dokumentární pořady České televize. Vrcholem prohlídky pak bude živé natáčení kapely 4signs, na závěr si návštěvníci prohlédnou sbírku dobového nábytku a zbraní.

Koho zajímá, jak vznikají pořady zpravodajského kanálu ČT24, může se vydat na šedou prohlídkovou trasu. Ta začíná u Studia 6, dovnitř studia se ale bude možné podívat až po půl dvanácté, kdy skončí ranní vysílání. Naopak s tím, jak vzniká předpověď počasí, se návštěvníci mohou seznámit během celého dne. Po skupinkách nabídne ČT divákům i prohlídku takzvaného velína, odkud se řídí vysílání zpravodajských pořadů.

Bezbariérové prohlídky je možné domluvit na místě individuálně a zavést vás mohou třeba do střižen, dekorací pořadů Pošta pro tebe, Krásný ztráty nebo Sama doma, kde je navíc připravená možnost vyzkoušet si práci s kamerou nebo mikrofonem.

Brno láká na kostýmy i televizní techniku

Návštěvníci brněnského studia se během prohlídky mohou setkat s moderátory pořadů Dobré ráno a Události v regionech, krom toho navštíví kostymérnu i maskérnu a prohlédnout si kostýmy i dekorace z pořadů brněnského studia. Na své si tu přijdou i milovníci techniky, kteří si prohlédnou zařízení jak moderní, tak i historická. Pro děti je pak připraveno setkání a autogramiáda herců z pohádky Šťastný smolař.

Ostrava: Pohádkové kostýmy pro děti, autogramy pro všechny

Ostravský program bude bohatý na zajímavé osobnosti, na nádvoří před studii se vystřídají Martin Dejdar, Tomáš Kočko, moderátoři pořadů Dobré ráno, Šikulové a Sama doma i tváře ostravského zpravodajského studia. Děti jistě potěší výstava kostýmů z pohádek ve Studiu 2, dospělí pak mohou při téměř dvouhodinové prohlídce proniknout do výroby živého vysílání i televizních pořadů, navštíví střižny, redakce zpravodajství nebo zvukové výroby.

Praha – vstup 9:00 až 18:00

Brno a Ostrava – vstup 9:00 až 16:00

60 let televizního vysílání pod lupou

60 1953 2013

Významné historické milníky

1948 První pokus o šíření audiovizuálního signálu. Proběhl v rámci výstavy rozhlasu MEVRO v Praze.

1953 1. května – odstartováno vysílání Československé televize.

1954 Zkušební vysílání přechází na pravidelné vysílání (3 dny v týdnu).

1955 Realizována výstavba nového televizního vysílače v Ostravě a vytvořeno první televizní studio na Moravě a ve Slezsku.

1961 Vzniká Televizní studio Brno.

1970 Dostavba první etapy budovy na Kavčích horách. Televizní vysílání se rozšiřuje o druhý program.

1973 Televize začíná vysílat barevně.

1992 Po rozdělení Československa vzniká Česká televize.

2003 Vysílání je obohaceno o stereofonní zvuk.

2005 Začíná vysílat první zpravodajský kanál v zemi, ČT24. Zároveň započalo digitální vysílání.

2006 Česká televize spouští provoz sportovního kanálu ČT4 (ČT sport).

2010 Česká televize začíná vysílat v HD (High-definition, vysoké rozlišení).

2012 Ukončení přechodu na zemské digitální vysílání.

2013 Česka televize spouští dva nové kanály ČT:D a ČT art.

Česká televize je dnes standardní televizí veřejné služby

Za šest desítek let své existence prošla televize u nás poměrně dramatickým vývojem. A to nejen technologickým. Na počátku – v padesátých letech – byla poměrně dlouho především technickou novinkou. Minimální kontakt s televizně rozvinutými zeměmi – ať už to byly Spojené státy, kde se v té době stala televize masovým médiem nebo třeba Velká Británie, ve které BBC už před válkou zahájila první pravidelné vysílání na světě, vedl k tomu, že obsahově byla v prvních deseti letech poměrně dost chudá, tradiční formáty jako například seriály nebo zábava se vytvářely nikoli na základě znalostí zahraniční tvorby, ale spíše metodou pokusů a omylů. Komunistický režim televizi poměrně dlouho na rozdíl od jiných typů médií nebral příliš vážně, teprve počátkem šedesátých let si uvědomil její propagandistické možnosti. V té době se ale v rámci celkového společenského uvolňování její nabídka začala měnit a tehdejší Československá televize výrazně přispěla k procesu, který vyvrcholil v roce 1968. Řada tehdejších pořadů byla srovnatelná se světovou produkcí (zejména v zábavě a dramatické tvorbě). Vzhledem k její úloze v období takzvaného Pražského jara období normalizace zasáhlo Československou televizi víc než jiná média. Čistky tu byly rozsáhlejší, zákazy vystupování na obrazovce důslednější a do jejího vedení se dostali lidé mnohem omezenější, než tomu bylo například v tisku nebo rozhlase. Až do konce osmdesátých let představovala ČST nejsilnější nástroj propagandy a ideologické indoktrinace, což se projevovalo ve všech programových žánrech. Po roce 1989 prožila ČST několik let tápání, hledání nových možností, snah dosáhnout i v televizním vysílání skutečné federalizace, nicméně jak slovenská tak i česká část se začaly rozvíjet natolik odlišně, že rozdělení státu v podstatě žádné větší problémy z hlediska televizního vysílání nepřineslo.

Vznikla zcela nová televizní organizace – Česká televize. Ta od počátku směřuje k tomu, aby se vyrovnala televizím veřejné služby ve světě – a to jak nabídkou, tak i strukturou a standardy, které nastavila. První léta existence ČT nebyla právě jednoduchá – v České republice začal být vytvářen duální systém – na trhu se objevily komerční subjekty, mezi kterými byla nejsilnější TV Nova, měnily se technologie, ale bohužel byla ohrožena i stabilita veřejné služby – jednak účelovými, politickými subjekty ovlivněnými, diskusemi o jejím obsahu, ale i poměrně častým střídáním generálních ředitelů a koncepcí. Latentní krize přešla v otevřenou na konci roku 2000.

V současnosti je Česká televize standardní televizí veřejné služby, která působí na poměrně rozvinutém trhu, kde mají diváci k dispozici desítky programů, přijímají televizní vysílání nejrůznějšími způsoby (vzduchem, prostřednictvím satelitu, kabelových systémů, či internetového připojení) a současně mohou sledovat i další stovky programů ze zahraničí. I přes tuto obrovskou nabídku patří stanice České televize k těm, které si diváci vybírají nejčastěji.

Milan Kruml

Analytik programových formátů České televize

Česká televize v šedesáté sezóně

Instituce trvající a působící po šedesát let si zpravidla vybojuje pevné postavení; o jejím smyslu takřka nikdo nepochybuje. Česká televize na tom tak skvěle není. Čas od času se ozývají kritické hlasy, které ji dokonce zatracují. Jak jim rozumět? Podle mého názoru nikoli jako podnětu k její likvidaci. Kritikové nadsazeně vyjadřují nespokojenost s tím, jak Česká televize plní poslání sdělovacího prostředku veřejné služby. Nespokojenost pramení z nároků, kterým na druhé straně nikdo jiný než Česká televize nemůže dostát. Tím je dán důvod k její další existenci: potřebujeme ji.

Nový generální ředitel předložil ve svém nástupním projektu představu změny. Dochází k ní nepochybně v oblasti hospodaření. Výhled do roku 2017 je podle mého názoru dobře promyšlený a slibuje nastolení přísnějších, hospodárnějších požadavků na televizní provoz. Jsme svědky prvních kroků v tomto směru; naznačují, že sliby je třeba brát vážně: jsou splnitelné.

V jubilejní sezóně se ukáže, co přinese nové vedení ve sféře programu, protože se na obrazovce budou soustavně objevovat výsledky jeho nové koncepce. V této sféře je ovšem změna mnohem těžší; předpokládá neustálé překonávání vžitých stereotypů plodících průměrná a podprůměrná díla.

Za jediný rok se zásadní obrat sotva podaří. Všichni, kdo máme Českou televizi rádi, očekáváme však alespoň výrazný náznak, že se její programové kormidlo obrací o pár zřetelných stupňů směrem od uzavřené úžiny k otevřenému moři; za ním totiž bývají břehy poskytující kvalitní sklizeň.

Na rozdíl od šedesátníků, kteří se už nemohou změnit, a pokud ano, tak zcela jistě neomládnou, má Česká televize takovou vyhlídku a naději před sebou.

Milan Uhde

Předseda Rady České televize

Od Televizních aktualit a zajímavostí k Událostem

Jednou z největších proměn prošlo za 60 let vysílání zpravodajství. Jeho raná podoba z padesátých let by z dnešního pohledu zřejmě ani svému označení nedostála.

Skromné začátky

Nejméně do roku 1955 bylo denní a aktuální zpravodajství na obrazovkách spíše vzácným žánrem. Při zpracování zpravodajských šotů, mnohdy jen s volným vztahem k aktuálnímu dění, se i pro televizi využívají výhradně filmové technologie. Zveřejnění zprávy, která zachycuje událost aktuálního dne, je naprostou raritou.

Zpravodajství si jako svébytný žánr ve svých počátcích teprve hledal své místo na obrazovce. Jeho vysílání limitovaly také možnosti a rychlost zpracování filmových pásů. Ze zpravodajských žánrů v prvních dvou letech vysílání dominují magazíny, ohlédnutí, souhrny, případně besedy ve studiu.

Na skromné pionýrské počátky vzpomíná někdejší produkční Martin Glas: „Zpravodajská redakce měla tehdy, v Měšťanské besedě v prvním patře traktu do Jungmannovy ulice čtyři místnosti. Osazenstvo … bylo tehdy velmi malé: vedoucí redaktor, vedoucí výroby, sekretářka redakce, několik redaktorů…".

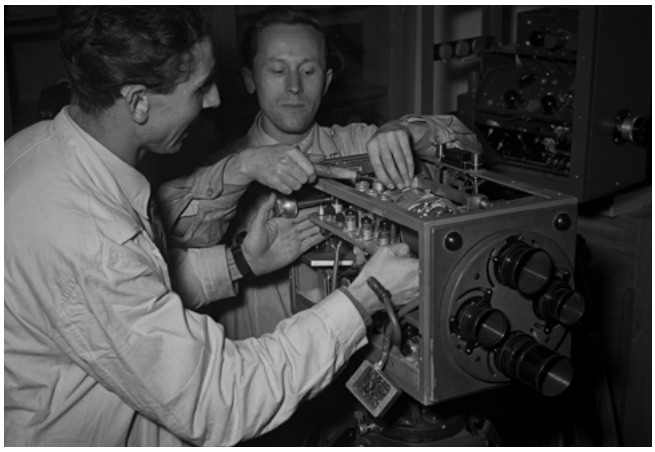

Od TAZ k Televizním novinám

Začátkem plnohodnotného zpravodajství bylo spuštění pravidelné hlavní zpravodajské relace „TAZ – Televizní aktuality a zajímavosti". Slavnostně zahajují na podzim 1956. V roce 1958 dostává hlavní zpravodajská relace značku Televizní noviny a současně s ní se rozbíhají také sportovní Branky, body, vteřiny – dnes nejstarší programová značka České televize.

Šoty se stále zpracovávají v nelehkých podmínkách na převážně 16mm a 35mm pásech. V 60. letech se objevuje další noční verze zpráv pod názvem 2. vydání Televizních novin. Nároky na redakci postupně rostou. Televizní zpravodajství logicky posiluje řady o profesionály především z rozhlasu a z řad filmových dokumentaristů.

Rostou jednotlivé redakce a vedle vysílací směny působí odborné sekce odpovídající podle potřeb takzvaného budování socialismu a všech jeho proměn. Politiku sledují zahraniční a domácí redakce. Vedle nich působí kolegové z průmyslové a zemědělské sekce, redakce výroba a provoz. Své místo a specialisty získávají také kultura, věda a technika a samozřejmě sport.

Kamdopové v regionech

Regionální zpravodajství obstarávali v počátcích kamdopové. To byli kameramani a dopisovatelé v jedné osobě, nezřídka amatéři s vlastním vybavením a chutí dostat „své“ zprávy k národu. Televize se postupně stává hlavním zpravodajským uzlem v zemi, hraje důležitou roli v dramatických událostech roku 1968. V srpnu tohoto roku televizní zpravodajství snad poprvé demonstruje svoji sílu. Televizní noviny a redakce zpravodajství informují do posledního možného okamžiku o násilném vstupu cizích vojsk a i když vojáci zajišťují obsazena technická vysílací pracoviště, vysílají se zprávy dál z improvizovaných studií zřízených v bytech či sklepích. Sovětská armáda nasazuje na odhalení vysílačů vrtulníky i vojáky. Několika reportérům a technikům se ale daří udržet toto improvizované zpravodajství plných 7 dnů až do 28. srpna 1968.

Československá republika a i s ní televize pak procházejí obdobím přísné ideologické kontroly. ČST jako jedno z ústředních zpravodajských médií pak v sedmdesátých letech absolvuje další rozsáhlé technické a programové změny. V říjnu roku 70 jsou dokončeny první etapy výstavby a předány první provozy v nových televizních studiích na Kavčích horách v Praze, v Mlýnské dolině v Bratislavě, a své prostory už užívají televizní studia a zpravodajství se postupně zabydlují i v regionech, Ostravě, Brně a v Košicích.

Průlom, který přináší zcela novou kvalitu a postavení zpravodajství České televize, znamená rok 1989. Dne 28. listopadu vysílá zpravodajství přímé vstupy z mimořádného sjezdu KSČ a o den později pětihodinový přenos z Federálního shromáždění, kde odhlasovali vypuštění článku o vedoucí úloze strany z Ústavy.

Ve zpravodajských relacích se střídají dosud zakázané osobnosti a v garážích přenosové techniky pak ředitel ČST 30. listopadu oznámí zaměstnancům, že televize přestává být ideovým nástrojem jedné politické strany.

Televizní zpravodajství a publicistika v té době patří ke zcela nepřehlédnutelným žánrům na obrazovkách. Redakce zpravodajství, která má od roku 1979 v tehdy čerstvě dokončeném areálu Kavčích hor vlastní budovu, produkuje vedle Televizních novin další řadu pravidelných relací mj. Aktuality či Minuty dne.

S pádem komunistického režimu tak přišla nejen nezbytná svoboda a nezávislost, ale v neposlední řadě také rozsáhlé technické možnosti spojené s nástupem nových technologií; od poloviny 80. let zpravodajství funguje v rámci globálně osvědčené páskové technologie betacam, ale za humny je už éra počítačů, internetu a nakonec i digitalizace.

Československá televize předznamenává rozdělení Česko-slovenské federace. Vedle prvního federálního okruhu F1 funguje vedle sebe do začátku roku 1993 také redakce zpravodajství v rámci tehdy národního okruhu ČT2. Vznik samostatné České republiky znamená také rozjezd České televize a jejího zpravodajství tak, jak ho známe dnes.

Zpravodajství a publicistika České televize postupně přebírají zcela zásadní roli při aktuálním a živém, extenzivním pokrytí klíčových událostí doma i ve světě. Vedle mimořádného zpravodajství o největších živelných katastrofách, informačního servisu z parlamentních voleb nebo speciálů o vstupu ČR do významných mezinárodních organizací zaznamenává zpravodajství nepřehlédnutelným způsobem další významné události, jakými je mezinárodní vojenská operace při osvobození Kuvajtu, letecká kampaň NATO směřující k ukončení násilí v bývalé Jugoslávii, teroristické útoky z 11. září 2001…

Zásadním posunem je spuštění první zpravodajské stanice v Česku. ČT24, zpravodajský okruh České televize začíná vysílat 2. května 2005. Výrazný krok do budoucnosti se stává také jedním z pilotních projektů digitalizace. Čtyřiadvacítka zahajuje nejprve v digitálním multiplexu a z počátku pokrývá jen Prahu a významná regionální centra. S tím, jak finišuje pokrytí, roste i obliba ČT24 a tento projekt dnes patří z hlediska všech měřitelných kritérií k nejúspěšnějším zpravodajským stanicím nejen v Evropě, ale i ve světě. V únoru 2006 se k vysílání ČT24 přidává další nová tematická stanice ČT sport.

Zpravodajství České televize dnes stovkami zaměstnanců, řadou externích spolupracovníků, s rostoucími regionálními redakcemi a v neposlední řadě s kvalitní a nejrozsáhlejší sítí zahraničních zpravodajů, vyrábí nepřebernou řadu relací a formátů.

Tým zpravodajství samozřejmě netvoří jen úspěšnou páteřní linii programu ČT24, její hlavní relace Události vysílané na ČT1 a ČT24 rostou aktuálně v objemu i v divácké oblibě. Zpravodajské speciály pak přitahují pravidelně rekordní pozornost diváků a diskusní platformy ČT24 v čele s Otázkami Václava Moravce patří k nejprestižnějším adresám na české mediální mapě.

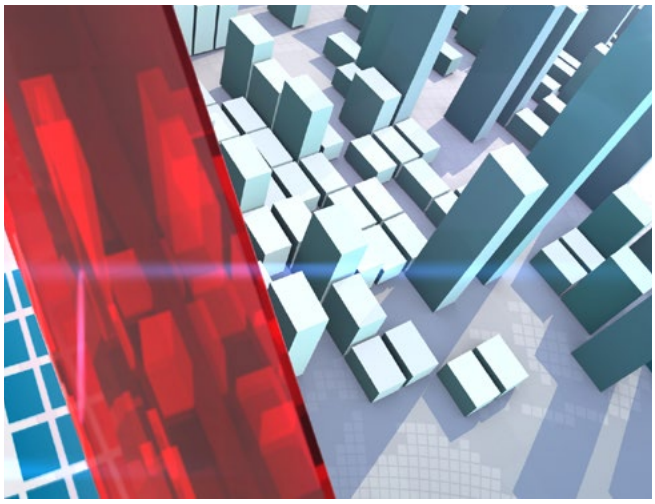

Tvůrčí producentské skupiny a vlastní tvorba

Vznik nových Tvůrčích producentských skupin (TPS) znamená pro Českou televizi všestrannou změnu. Proměňuje se průběh schvalování navrhovaných projektů, což v praxi znamená, že žádný nápad není odložen ad acta, nýbrž projde seriózním posouzením. TPS rozšiřují tematickou šíři pořadů, zůstávají v kontaktu s minulostí (obracejí se na osvědčené tvůrce, oživují tradici bývších pořadů) a zároveň anticipují budoucnost (nové formáty, mladí tvůrci včetně profesí „řemeslných"). Tvůrčí producentské skupiny umožňují intenzivnější propojení se světem českého filmu, s rozličnými prostředími, sociálními a profesními skupinami.

Rozptyl vysílaných, vyráběných a připravovaných pořadů, jež vytvářejí Tvůrčí producentské skupiny, lze symbolizovat formáty jako Bible kralická, Miss Vietnam, akční detektivka, zábavná charita, dětské sny, volyňští Češi, kmotr Mrázek, evropské manželské etudy, špionážní thriller, skřítek Racochejl. Příkladů je deset, dalších variant a možností jsou desítky. Činnost TPS s sebou nese také větší finanční „průhlednost", důležitý je i princip vzájemné konkurence, ať jakkoli dobře míněné. Své účty skládají průběžně, přičemž jejich výsledky mohou být v jednotlivých případech diskutabilní, jako celek však přinášejí nejen „žádoucí oživení", ale především modernost, nápaditost a nové postupy, pohledy a témata.

Česká televize – hrdý partner českého filmu

Česká televize se za dobu své existence stala trvalým partnerem a podporovatelem tuzemské filmové tvorby. Její významná podpora a role na poli české kinematografie je nezpochybnitelná. Dokládá to fakt, že od roku 1992 se veřejnoprávní instituce podílela na vzniku více než 235 titulů. Mnohé z nich si navíc odnesly ocenění jak z domácích, tak ze světových festivalů.

Jedním z hlavních cílů České televize v následujících letech je posílení pozice jednoho z největších koproducentů českých filmů a aktivnější podíl na tvorbě a realizaci filmových titulů. Zřízením nového Filmového centra, které bylo představeno v minulém roce, chce Česká televize nastavovat transparentnější systém hodnocení a výběru koprodukčních projektů.

Seznam oceněných snímků, které vznikly v koprodukci České televize

Kolja (r. Jan Svěrák) – Zlatý glóbus a Oscar, nominace na Cenu BAFTA a na Evropskou filmovou cenu, Grand Prix a Cena za nejlepší scénář na MFF v Tokiu

Musíme si pomáhat (r. Jan Hřebejk) – nominace na Oscara

Želary (r. Ondřej Trojan) – nominace na Oscara, Cena za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v Bangkoku

René (r. Helena Třeštíková) – Evropská filmová cena za nejlepší dokument roku, Zlatá holubice na MFF v Lipsku

Alois Nebel (r. Tomáš Luňák) – Evropská filmová cena za nejlepší animovaný film roku

Návrat idiota (r. Saša Gedeon) – nominace na Evropskou filmovou cenu za nejlepší scénář, Cena za nejlepší ženské herecké výkony a Cena za nejlepší scénář na MFF v Buenos Aires, Cena mezinárodní poroty na MFF v Sao Paulu

Knoflíkáři (r. Petr Zelenka) – Tiger Award na MFF v Rotterdamu, Stříbrný Alexandr a Cena za nejlepší scénář na MFF v Soluni

Divoké včely (r. Bohdan Sláma) – Tiger Award na MFF v Rotterdamu, SKYY Prize na MFF v San Franciscu, Cena za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v Soči

Rok ďábla (r. Petr Zelenka) – Křišťálový glóbus na MFF v Karlových Varech

Štěstí (r. Bohdan Sláma) – Zlatá mušle za nejlepší film a Stříbrná mušle za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v San Sebastianu, Zlatá Athéna na MFF v Aténách.

Václav (r. Jiří Vejdělek) – Cena za nejlepší scénář a Cena za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v Šanghaji

Letos budou mít premiéru mj. snímky Bez doteku (r. Matěj Chlupáček), Můj pes Killer (r. Mira Fornay), Líbánky (r. Jan Hřebejk), Revival (r. Alice Nellis), Jako nikdy (r. Zdeněk Tyc), Kovář z Podlesí (r. Pavel Göbl), Rozkoš (r. Jitka Rudolfová), Colette (r. Milan Cieslar), Všiváci (r. Roman Kašparovský), Klauni (r. Viktor Tauš), Křídla Vánoc (r. Karin Babinská), Detektiv Down (r. Bard Breien), Zázrak (r. Juraj Lehotský).

Seznam oceněných snímků, které vznikly v koprodukci České televize

Kolja (r. Jan Svěrák) – Zlatý glóbus a Oscar, nominace na Cenu BAFTA a na Evropskou filmovou cenu, Grand Prix a Cena za nejlepší scénář na MFF v Tokiu

Musíme si pomáhat (r. Jan Hřebejk) – nominace na Oscara

Želary (r. Ondřej Trojan) – nominace na Oscara, Cena za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v Bangkoku

René (r. Helena Třeštíková) – Evropská filmová cena za nejlepší dokument roku, Zlatá holubice na MFF v Lipsku

Alois Nebel (r. Tomáš Luňák) – Evropská filmová cena za nejlepší animovaný film roku

Návrat idiota (r. Saša Gedeon) – nominace na Evropskou filmovou cenu za nejlepší scénář, Cena za nejlepší ženské herecké výkony a Cena za nejlepší scénář na MFF v Buenos Aires, Cena mezinárodní poroty na MFF v Sao Paulu

Knoflíkáři (r. Petr Zelenka) – Tiger Award na MFF v Rotterdamu, Stříbrný Alexandr a Cena za nejlepší scénář na MFF v Soluni

Divoké včely (r. Bohdan Sláma) – Tiger Award na MFF v Rotterdamu, SKYY Prize na MFF v San Franciscu, Cena za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v Soči

Rok ďábla (r. Petr Zelenka) – Křišťálový glóbus na MFF v Karlových Varech

Štěstí (r. Bohdan Sláma) – Zlatá mušle za nejlepší film a Stříbrná mušle za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v San Sebastianu, Zlatá Athéna na MFF v Aténách.

Václav (r. Jiří Vejdělek) – Cena za nejlepší scénář a Cena za nejlepší ženský herecký výkon na MFF v Šanghaji

Letos budou mít premiéru mj. snímky Bez doteku (r. Matěj Chlupáček), Můj pes Killer (r. Mira Fornay), Líbánky (r. Jan Hřebejk), Revival (r. Alice Nellis), Jako nikdy (r. Zdeněk Tyc), Kovář z Podlesí (r. Pavel Göbl), Rozkoš (r. Jitka Rudolfová), Colette (r. Milan Cieslar), Všiváci (r. Roman Kašparovský), Klauni (r. Viktor Tauš), Křídla Vánoc (r. Karin Babinská), Detektiv Down (r. Bard Breien), Zázrak (r. Juraj Lehotský).

Tvorba pro děti a mládež a samostatný dětský kanál

Dětskou tvorbu odstartovala Československá televize první studiovou hrou Robinsonka už v roce 1955 a předznamenala tak vznik dalších televizních adaptací i her pro děti a mládež. Výrobu hraných televizních pohádek pak „nastartovala" Kočičí pohádkou. Později se přešlo k pohádkám natáčených v reálech a k filmům (např. Tajemství ocelového města). Vedle koprodukčních seriálů (Arabela, Návštěvníci, Křeček v noční košili) se vyráběly také původní české seriály pro děti a mládež (Kamarádi, Tajemství proutěného košíku). Do historie televizní tvorby pro děti a mládež se pak Česká televize nesmazatelně zapsala svým vysíláním pro nejmenší (dnes Kouzelná školka, dříve třeba Hledáme písničky), které od začátku využívalo podobné postupy (moderátor, loutka a pásmo pohádek). Jeden z nejznámějších příkladů tohoto typu pořadů je podoba nedělního dopoledního pásma Studio Kamarád s postavami jako Jů a Hele. Pro odrostlejší mládež pak Česká televize vysílala odpolední pásma Magion, Vega a další.

Česká televize spustí v sprnu letošního roku nový dětský kanál ČT:D. Hlavní zaměření tohoto okruhu bude v denních časech pro děti ve věkových skupinách 4–8 a 8–12 let. Cílem je vytvořit dětským a mladým divákům alternativní programovou nabídku k současnému dětskému vysílání na komerčních stanicích. Ambicí je vytvořit program, který vedle atraktivity bude zároveň dětem poskytovat informace umožňující lépe se orientovat v současném světě.

Vytváříme program pro děti a nikoli o dětech

Potřeby mladých diváků jsou velice široké a často se ani tolik neliší od potřeb dospělých diváků, jen jsou adekvátní jejich věku. Programování dětského kanálu je tak vlastně jakousi sociologickou sondou do koloběhu všedního života dnešních dětí a mládeže. Děti se chtějí bavit stejně jako dospělí, chtějí se dozvídat zajímavé novinky, soutěžit, mít své idoly, svoji muziku a módu… Vedle podílu kvalitních zahraničních pořadů z celého světa, které svým divákům chceme nabízet, se ale chceme věnovat i původní české tvorbě v široké míře žánrů od soutěžních, vzdělávacích, zábavných, dokumentárních, až po tvorbu animovaných a hraných pořadů.

Paradoxně se budeme snažit mladým divákům podsunout myšlenku, že nemusí jen sedět u televize, ale že jde trávit čas i jiným aktivním způsobem. Program by měl být vedle zábavné a vzdělávací složky také informačním servisem o kulturních, sportovních, charitativních a dalších aktivitách. Chceme sázet i na interaktivnost našeho vysílání a získávat tak zpětnou vazbu o tom, co si naši mladí diváci myslí a co si přejí vidět. Určitě se tedy neomezíme jen na „klasické" terestriální vysílání, ale budeme diváky oslovovat i skrze jiná média, blízká právě mladé generaci. Naším hlavním sloganem je, že vytváříme program pro děti a nikoli o dětech. Program musí být bezpečný (ve smyslu etické a společenské „nezávadnosti") a diváci, resp. rodiče se musí snadně orientovat v nabídce, pro kterou věkovou skupinu je vysílání v daném čase určené musí být také hodnotný, sdělný a pro mladé diváky atraktivní. Zároveň musí mít ambici přinášet pořady přínosné z hlediska hodnotové orientace, morálky, s akcentem na vzdělávání a informace užitečné pro děti a mládež. Naším cílem je vytvořit svébytný mediální prostor, ve kterém by se naši mladí diváci cítili příjemně. Přejme České televizi, aby byl dětský kanál reprezentativním dárkem k jejím šedesátým narozeninám.

Petr Koliha

výkonný ředitel ČT:D

60 1953 2013

Historie a současnost sportovního vysílání v ČT

Sport je s Českou televizí neodmyslitelně spjat už od jejího založení. Ve srovnání s celým vysíláním má ale samostatný sportovní kanál ke kulatinám ještě daleko. V letošním roce oslaví „teprve" sedm let od svého vzniku.

Od roku 1955, kdy technici přistavili vůz k zimnímu stadionu v Praze na Štvanici a zorganizovali první přímý přenos v historii Československé televize, se začala psát doba, kdy diváci konečně mohli sportovní klání sledovat i mimo hlediště. Televize byla ostatně prvním nástrojem, který jim živé vysílání ze sportovních událostí umožnil a zároveň otevřel cestu k masové divácké oblibě mnoha sportovních odvětví.

Technologický pokrok se však nedá zastavit. A tak zatímco v roce 1970 se diváci mohli kochat prvním barevným přenosem, mimochodem z mistrovství světa v klasickém lyžování ve Vysokých Tatrách, tak o 42 let později – v roce 2012 – už sledovali Letní olympijské hry z Londýna na osmi internetových kanálech a v hybridním televizním vysílání. To vše doplněné o aktuální glosy komentátorů, odborné analýzy, silné propojení vysílání se sociálními sítěmi a mnohé další služby divákům, které u nás nemají obdoby.

ČT sport se už od svých počátků snaží sledovat především tzv. českou stopu ve sportovním dění, tedy úspěchy českých reprezentantů na mezinárodních soutěžích a pravidelně informovat o nejvýznamnějších sportovních událostech doma i ve světě (MS, ME, OH). Na rozdíl od komerčních stanic se pak veřejnoprávní kanál může také dostatečně zaměřit na menšinové a rekreační sporty, které by jinak mohly zůstat prakticky bez povšimnutí široké veřejnosti.

„Sportovní program ČT sport se stal pokračovatelem tradice sportu v České televizi a za dobu své existence se stal jedním ze základních pilířů podpory českého sportu. Kvalita, se kterou přinášíme sportovní zážitky českému divákovi, je v Evropě často dávána za příklad televizního ztvárnění sportovní přenosů," shrnuje Jiří Ponikelský, výkonný ředitel ČT sport.

Anketa

Jiří Ponikelský, výkonný ředitel, ČT sport

Mé první setkání se sportovním vysíláním České televize…

S Českou televizí jsem v oblasti sportu spolupracoval od roku 1996 a nikdy by mně nenapadlo, že budu mít čest stát jednou v čele týmu, který divákům přináší neuvěřitelné sportovní zážitky a emoce.

Proměny sportovního vysílání v čase…

Vysílání České televize se mění každým dnem. Neustále se vyvíjí, a to jak v oblasti kvality vysílání, tak v oblasti nabídky a aktuálnosti vlastního obsahu vysílání. Všechny procesy se neustále zrychlují a dovolují nám tak každý den reagovat na všechny novinky a změny, které sportovní život přináší.

Robert Záruba, šéfkomentátor

Mé první setkání se sportovním vysíláním České televize…

20. srpna 1984 jsem poprvé prošel vrátnicí budovy zpravodajství na Kavčích horách, šel jsem skriptovat přímé přenosy a připravovat podklady pro vysílání. Vzhledem k datu a ostré kontrole (u vchodu stál kromě vrátného také nějaký milicionář) mě museli uvést na zvláštní seznam.

Proměny sportovního vysílání v čase…

Na odpověď bych spotřeboval ne dvě věty, ale dvě hodiny výkladu. Televize obecně zrychlila, zkrátila záběr, zvýšila počet střihů ve všech žánrech, tím pádem zvyšuje zájem, ale i zátěž diváků.

Otakar Černý, bývalý šéfredaktor ČT sport

Mé první setkání se sportovním vysíláním České televize…

To bylo v roce 1969! Napsal jsem tehdy Vítu Holubcovi, šéfredaktorovi HRTM (Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu) dopis, ve kterém jsem vyjádřil touhu stát se sportovním a televizním redaktorem. Vít Holubec mě pozval k jednání, nabídl mi externí spolupráci s tím, že se uvidí. V roce 1972 jsem, po úspěšné externí činnosti, vyhrál konkurz na místo redaktora v HRTM. V 11:00 mne Karel Mikyska, šéfredaktor HRTM přijal a ve 14:00 mne slečna Davidová, předsedkyně KSČ v ČsT vyhodila, a to i jako externistu. Důvod? V roce 1969 jsem odmítl vstoupit do KSČ. Po složitém jednání mi nakonec externí spolupráci povolili. At´ se prý ukážu a pak se uvidí. Externě jsem pracoval do 1. 2. 1989. Pak se uvidělo a já jsem nastoupil jako redaktor Redakce politického zpravodajství.

Proměny sportovního vysílání v čase…

To jsou dvě televize. Já jsem pracoval s černobílým filmem, většinou bez zvuku – se zvukem jen výjimečně s tzv. Nagrou – pro televizní účely upravený magnetofon. Pak to byl film barevný, zase bez zvuku. Při reportážích bez mobilů a e-mailů. Nástup elektroniky – záznamové zařízení vážilo několik desítek kil, obsluhovalo ho v automobilech Volha pět techniků. Pak přechod k mobilním, lehce ovladatelným záznamům, okamžité spojení s vysíláním. A teď mobily, e-maily, přenosové kufry – prostě úplně jiný televizní svět.

Nová média a technologie

Divize ČT Nová média je prostorem pro experiment a reflexi nejnovějších globálních i domácích trendů. Propojuje standardní televizní vysílání s dalšími technologickými a komunikačními platformami. Vytváří tak zcela novou dimenzi. Jedním z hlavních cílů je neustálá komunikace s diváky, kterou považuje Česká televize za cenný zdroj zpětné vazby i inspirace pro službu veřejnosti. Umožňuje totiž „číst" potřeby společnosti a operativně na ně reagovat.

ČT Nová média spravuje veškeré aktivity České televize na webu, včetně zpravodajského portálu ČT24 a sportovního portálu ČT sport. Zajišťuje provoz unikátního on-line video archivu iVysílání (více než 64 000 hodin videa). Koordinuje aktivity ČT na sociálních sítích (více než 70 facebookových stránek, Twitter, Google+). Stará se o vývoj a správu mobilních aplikací pro přístup k obsahu ČT prostřednictvím chytrých telefonů a tabletů (17 aplikací pro všechny stěžejní mobilní operační systémy). Celkový počet jejich stažení už přesáhl 1 milion. Provozuje teletextové služby (s podílem na českém teletextovém trhu stabilně přes 70 %). Rozvíjí aktivity ČT na poli interaktivního vysílání s využitím univerzální hybridní platformy HbbTV. Poskytuje konzultace dramaturgům a dalším tvůrcům k integraci nových médií do vysílání konkrétních pořadů. Vyvíjí celou řadu dalších speciálních multiplatformních projektů, jako je Krizová mapa Česka nebo v loňském roce LOH Londýn.

V roce 60. výročí České televize přináší divize další inovace: především novou hlavní stránku www.ceskatelevize.cz. Kompletní přestavba reagující na potřeby moderního diváka čeká také weby ČT24 a ČT sport. Nová média silně podpoří rozjezd televizního kanálu pro děti vytvořením vzdělávacích a zároveň hravých online nástrojů spojených s televizním programem. V neposlední řadě chce přinést divákům další hybridní aplikace, včetně archivu ivysílání.

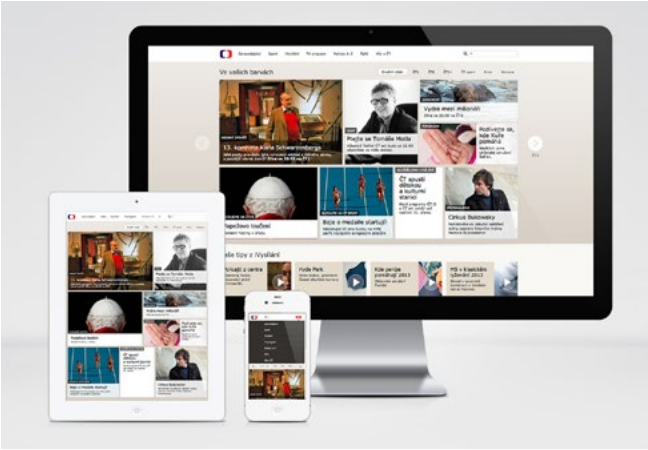

Anketa mezi osobnostmi televizní tvorby

Jiří Chalupa, dramaturg dětské tvorby ČT

Mé první setkání s Českou televizí…

Bylo to někdy v roce 1959, televize to byla Československá a já jsem okouzleně na televizoru značky Athos sledoval MS v hokeji. Jako divák.

Mé první setkání s televizí (to už jsem byl redaktor nebo dramaturg) se odehrálo o mnoho let později a já jsem vstoupil do dětské redakce a viděl jsem své kolegy, kteří v televizi pracovali už léta, milovali ji a jinak byli normální. Normální v tu chvíli znamenalo, že se na mě opatrně dívali s podtextem: „Jakejpak ten kluk asi bude?!" Mysleli především politicky, protože doba nebyla jednoduchá. Když viděli, že se tu práci musím – bez ohledu na to, že jsem přišel z FAMU – učit, ale že tu televizi budu jistě milovat jako oni a hlavně, že jsem taky normální, jako oni, bylo nám spolu docela fajn. Měl jsem štěstí, že jsem vstoupil do redakce, kterou tvořila generace „zakladatelů", a to byly úžasné osobnosti, jako např. Jarmila Turnovská, Helena Sýkorová, Andula Jurásková, Štěpánka Haničincová, Irena Povejšilová, co jméno, to úžasný člověk a to nemluvím o režisérech a dalších lidech. To se ví, že nebyli takoví všichni, ale pro můj vstup do ČT bylo tohle setkání zásadní.

Jak se časem proměnilo vysílání České televize?

Čas se valí jako řeka a hloubí koryta a upravuje břehy. Vysílání České televize dříve a dnes se liší asi podobně jako auto Škoda Spartak a Superb. Vysíláme od rána do rána, množí se kanály a klíčí nové programové typy. Na nebe vycházejí upoutávky, digitální technologie a webové sounáležitosti. Ale to všechno není to hlavní.

Já myslím, že Česká televize je dnes televize, která dospěla. Ona ví, jaká je a jaká chce být. Ona se nepodbízí. Ona věří, že věrnost se vyplácí, a tak je věrná svému stylu, kvalitě a hlavně poslání. Oprávněná kritika ji posunuje dál, neoprávněná kritika ji zabolí, ale nepodlomí. Řečeno ve zkratce (tak jako v pohádce): já jsem se nikdy na jinou televizi dívat ani nepotřeboval.

Karel Šíp, moderátor, scénárista

Mé první setkání s Českou televizí…

Práh televize (tehdy Československé) jsem překročil 1. srpna 1963 coby čerstvý absolvent filmové školy s nástupním platem 850,- Kčs a zaměstnán jsem takto byl ve vysílání pro děti a mládež až do roku 1973 jako produkční.

Jak se časem proměnilo vysílání České televize?

Televizní prostředí jsem ale fakticky nikdy neopustil, nadále jsem spolupracoval s televizí externě jako scénárista, pak i moderátor. Proměnu televize až k dnešnímu stavu jsem tak měl možnost pozorovat zblízka 50 let, což jednou větou popsat bohužel nelze – na Kavčích horách tehdy ještě poletovaly kavky, natáčelo se na černobílý film a slovo „digitální" tehdy ještě ani neexistovalo.

Jiří Strach, režisér, herec

Mé první setkání s Českou televizí…

Bylo to v polovině osmdesátých let. Obsadil mě Antonín Moskalyk do televizní inscenace „Mít někoho do deště". Já byl dítě odkojené filmařským Barrandovem a přišlo mi už tehdy, že se točí nějak moc rychle, nějak moc jednoduše, všude člověk zakopával o kabely, co vedly od kamer do přenosových vozů.

Jak se časem proměnilo vysílání České televize?

Už netočíme inscenace. Točíme normální filmy, byť s přívlastkem televizní. Nezakopáváme o kabely, protože už nejsou. Jakoby Česká televize pozvolna přebírala duch zaniklého Barrandova v touze po kvalitě, v touze po filmařině. Ať nám tahle ambice všem vydrží!

Saskia Burešová, moderátorka

Mé první setkání s Českou televizí…

Mé první setkání s tehdy Československou televizí se odehrálo v roce l967, kdy jsem vyhrála konkurz na průvodkyni zábavného pořadu pro vojáky s názvem Poštovní schránka. Byl to pro mě jakýsi start pro další moderování pořadů takřka ve všech ostatních redakcích televize.

Jak se časem proměnilo vysílání České televize?

S postupem nových technologií se samozřejmě měnila i tvář televizního vysílání. Dnes je vysílání, na rozdíl od let předchozích, mnohem dynamičtější, rychlejší, modernější a pochopitelně svým obsahem mnohem svobodnější, aktuálnější a atraktivnější.

Marek Eben, moderátor, herec, hudebník

Mé první setkání s Českou televizí…

Poprvé jsem se s Českou – tehdy ještě Československou televizí – setkal jako kluk, v dobách, kdy televize ani zdaleka nebývala centrálním bodem obývacího pokoje. U nás byla v komoře, a když se vysílalo něco, co stálo za to, přinesly se z komory nejdřív dva kufry, ty se daly na gauč a na ně se teprve postavila televize. Byl to docela obřad a taky to nebylo k zahození, člověk si dobře rozmyslel, zda ten pořad stojí za dva kufry z komory. Dnes se člověk často dívá na filmy, které by nestály ani za aktovku ze skříně.

Jak se časem proměnilo vysílání České televize?

To se vůbec nedá porovnat. Osobně si užívám nejvíc tu svobodu, vždyť to dřív bylo úplně nemyslitelné. Když jsme točili Týtý, věděl jenom pan režisér Paukert a já, co se tam bude povídat. Dlouho mi trvalo, než jsem si zvykl na ten opojný pocit, zodpovídat se jen vlastnímu vkusu a svědomí. Ale třeba takový kanál, jako dvojka, to jsem skoro nikde na světě nenašel, tu komplexnost, že tam najdete kvalitní filmy, dokumenty, báječné hudební pořady, prostě takový širokopásmový kulturní kanál, klobouk dolů, že se něco takového podařilo vybudovat.